VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEM OP WOENSDAG 1 JUNI 2011 OM 19.30 UUR

Voorzitter:	de heer B.B. Schneiders
Griffier:	de heer B. Nijman
Wethouders:	de heer E.P. Cassee, de heer P.R. van Doorn, de heer P.J. Heiliegers en de heer J.C. van der Hoek

Aanwezig zijn 35 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), de heer J. Fritz (PvdA), de heer W. van Haga (VVD), de heer R.H.C. Hiltemann (SP), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Iongh (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), de heer B. Jonkers (SP), mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kruisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij Haarlem), mevrouw D. Leitner (D66), de heer J. van de Manakker (SP), de heer A.P. Marselje (D66), de heer L.J. Mulder (GroenLinks Haarlem), mevrouw M. Otten (Trots op Nederland), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer ir. F.H. Reeskamp (D66), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer R. Schaart, mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), de heer M. Snoek (CDA), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. van Zetten (D66).

Afwezig: de heer G.B. van Driel (CDA), mevrouw L.A. Drogtrop (SP), de heer J. Nieuwenburg (wethouder), mevrouw S. Özogul-Özen (SP) en de heer E. Veen (VVD).

De VOORZITTER: Dames en heren, de vergadering is geopend, hartelijk welkom allemaal. In het bijzonder de mensen op de tribune: bijna de voltallige wijkraad van de Slachthuisbuurt. Ik meld u dat de heer Van Driel afwezig is. Zijn er nog andere afmeldingen?
De heer DE JONG: De heer Veen is om 11.00 uur vertrokken uit Den Helder. En mevrouw Bosma is iets verlaat.
De VOORZITTER: Ik dacht dat de heer Veen weer vertraging had …
De heer DE JONG: Hij ligt met driehonderd mariniers voor de kust van Zandvoort.
De heer VAN DE MANAKKER: Mevrouw Özogul is ziek.

1. VRAGENUUR

Mevrouw VAN ZETTEN: De gemeente verspreidt een persbericht waarin de ‘Groene Gids’ wordt gelanceerd. De Groene Gids is een greep uit het totale aanbod van pure en eerlijke winkels en bedrijven in Haarlem. De fractie D66 heeft de volgende vragen: Is het een taak van de gemeente om een selectie van winkels en bedrijven te presenteren? Is het een taak van de gemeente om bepaalde winkels en bedrijven in het zonnetje te zetten en dus reclame te maken voor bepaalde ondernemers in de stad? Bent u het met D66 eens dat met het presenteren van een lijst met pure en eerlijke winkels en bedrijven, er toch op zijn minst de schijn ontstaat dat er ook oneerlijke bedrijven zijn in Haarlem, die daarbij ook nog niet puur kunnen zijn? Welke bedrijven zijn dat, voorzitter? Is het niet juist de overheid die zich verre moet houden van een definitie van wat puur is of niet? Hebben we daar niet de religie voor? Wij lezen dat het klimaat verandert en dat we gelukkig wat kunnen doen. Zoals het kopen van een biologische varkenshaas. Wat kost een biologische varkenshaas per ons? Is de wethouder het met ons eens dat het wel heel elitair is, bovendien frustrerend voor Haarlemmers die niet eens een gewone varkenshaas kunnen

betalen? Is het ook niet een vorm van volksverlakkerij om de pure en eerlijke winkels direct met het tegenhouden van de klimaatverandering te verbinden? Dank u wel.
Wethouder VAN DOORN: Dit college is eropuit om duurzaam ondernemen te stimuleren. Daar is de raad van op de hoogte en dat is de reden dat de raad al in 2010 het duurzaamheidsprogramma voor dit jaar heeft vastgesteld. En als onderdeel van het duurzaamheidsprogramma besloten heeft tot het opzetten van een groene gids, dat als project was opgenomen. Dat betekent dat u als raad er zelf mee akkoord bent gegaan. Natuurlijk zijn er duurzame en niet duurzame bedrijven. Daar hebben we verder geen oordeel over, in de zin van dat we dat veroordelen of dat we zeggen: het is allemaal geweldig. Wat we wel doen is op onze site gelegenheid bieden aan die bedrijven die voldoen aan de normen wat betreft duurzaamheid, in de groene gids te komen staan. Wie beoordeelt dat? Doen wij dat? Nee, we hebben daar keuringsinstanties voor zoals de NMa, de Consumentenautoriteit, de OPTA enzovoort. Dat soort organisaties beoordeelt dat. U vraagt mij wat 1 ons biologische varkenshaas kost, dat valt me van u tegen. Ik dacht dat u zelf boodschappen deed. Het is € 2,10 in de winkel waar ik altijd boodschappen doe.
Mevrouw VAN ZETTEN: Dat is zeker in het landelijke gebied …
Wethouder VAN DOORN: Het is een winkel hier niet ver vandaan. Is onze aanpak elitair? Nee. Er zijn ook goedkopere biologische artikelen, maar in zijn algemeenheid kost vlees veel geld en dat probleem kunnen we hiermee niet oplossen. Wat ook belangrijk is: de groene gids is voor veel Haarlemmers een hulpmiddel. Niet alleen voor voedsel, maar ook voor andere voorzieningen, om te beoordelen bij wie ze hun inkopen doen. We bieden ze graag de gelegenheid en de bedrijven die er graag in zouden staan roep ik bij dezen op om erop te komen staan.
Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil niet in een theologische discussie raken. Want het gaat ook om het gebruik van het woord puur, wat iets anders is dan … Wat net zoiets is als zuiver, en daar kun je over filosoferen. Ik blijf bij het standpunt dat de overheid zich daar vooral niet mee moet bemoeien.

De VOORZITTER: En dan nu vragen van GroenLinks over werkzaamheden in de Stuyvesantstraat.
De heer KRUISMAN: Verschillende bewoners van de Stuyvesantstraat in Haarlem-Noord hebben sinds het openbreken van hun straat een paar weken geleden voor rioleringswerkzaamheden, gezondheidsklachten ontwikkeld. Volgens de bewoners hebben hun klachten een relatie met de aanwezigheid van bronbemalingsapparaten die op diesel lopen. Niet alleen maken deze dieselgeneratoren een constant luid brommend geluid, maar zij zorgen ter plaatse ook voor sterke luchtverontreiniging. De klachten variëren van misselijkheid, droge vastzittende hoest, geïrriteerde kelen en meerdere bewoners hebben luchtwegontstekingen. Op de plek waar de pomp eerst heeft gestaan, hebben vijf omwonenden longproblemen gekregen en zij moesten inhalers en puffers gebruiken. Allemaal sinds de werkzaamheden zijn gestart. Een aantal bewoners is ook sterk verontrust over wat de aanwezigheid van deze apparaten doet met de gezondheid van hun baby's en jonge kinderen, dan wel met de gezondheid van zwangere vrouwen. De bronbemalingsapparaten staan immers al wekenlang op de stoep voor hun deur en de dieselgeur en uitstoot is tot in hun huizen waarneembaar. Bovendien is daar weinig aan te doen omdat deze jarendertighuizen nu eenmaal niet zo goed geïsoleerd zijn als nieuwbouw.
Is het u bekend of er wel eens emissiemetingen en geluidsmetingen zijn gedaan ter plaatse van deze generatoren op het gebied van luchtkwaliteit? Bent u bereid de GGD hier alsnog metingen te laten doen, inclusief metingen binnenshuis indien bewoners daartoe bereid zouden zijn? Bent u het met ons eens dat er, ook al bestaan er geen normen dan wel zouden er geen normen overschreden zijn, bewoners desondanks toch aantoonbare gezondheidsrisico's lopen die met het gebruik van de dieselgeneratoren

samenhangen? Bent u het met ons eens dat dit soort problemen moeten worden geïdentificeerd bij het uitwerken van het gemeentelijke beleid van 100% duurzame inkoop in 2015 door bijvoorbeeld in de aanbesteding technische eisen te stellen? Bent u ook bereid dit specifieke probleem bij de VNG of anderszins platform kenbaar te maken en wilt u daar de commissie Beheer over informeren? Wat kunt u verder doen om de huidige overlast in de Stuyvesantstraat zoveel mogelijk te beperken? Dank u wel.
De VOORZITTER: Uw vragen worden door twee portefeuillehouders beantwoord. Allereerst over volksgezondheid en daarna door degene die verantwoordelijk is voor het project.
Wethouder VAN DER HOEK: De vragen inzake volksgezondheid: Is het u bekend of er emissiemetingen of geluidsmetingen zijn gedaan? Er waren tot op heden geen metingen verricht. De gemeente heeft daar ook geen apparatuur voor. Daarom hebben we dat gevraagd aan de behandelende afdeling van de GGD. Wat ze hebben laten meten vandaag is in ieder geval de uitstoot. Uit de meting, die gedaan is door een garagebedrijf want die hebben daar apparatuur voor, blijkt dat de uitstoot van de pompen slechts 0,02 K-waarde is, de waarde waarin gemeten wordt. Dan hebt u natuurlijk nog geen beeld, maar in vergelijking met de maximum uitstoot van een auto, die is 2,5 tot 3. Dus dat is zeer laag. Het is gemeten in de directe nabijheid en de GGD wijst erop dat op afstand zo'n uitstoot zich vermengt met buitenlucht. Bent u bereid de GGD metingen laten doen? Ja, daartoe heb ik al opdracht gegeven. De metingen van de luchtkwaliteit vinden dus nog plaats. Bent u het met ons eens dat er, ook al bestaan er geen normen dan wel zouden er geen normen overschreden zijn, bewoners desondanks toch aantoonbaar gezondheidsrisico lopen die met het gebruik van de dieselgeneratoren samenhangen? Die aantoonbare relatie zie ik dus op dit moment nog niet. Die is mij niet gebleken en het zou voorbarig zijn dat ook alvast te bevestigen, maar aan de andere kant ook te ontkennen. Omdat we een deel van de metingen nog niet hebben. Als die klaar zijn en we daar de uitslag van hebben zal ik u nader informeren en dus ook antwoord geven op deze vraag. **(toezegging)**
Wethouder VAN DOORN: De vragen die nog resten: Waar gaan we dit probleem neerleggen? Het lijkt me goed dat we eerst kijken wat het probleem is, voor we het bij de VNG gaan neerleggen. Het lijkt me goed om dit in de commissie Samenleving of Beheer aan de orde te stellen, zodra de nadere gegevens bekend zijn. Om te beoordelen of hier sprake is van een landelijk probleem of een plaatselijke situatie. Wat doen we verder om de situatie in de Stuyvesantstraat, de overlast, te beperken? In de eerste plaats: de filters van de pompen zijn veranderd. We hebben ervoor gezorgd dat het standaardonderhoudsprogramma wordt aangevuld met voorwaarden, zodat er schermen en doeken worden geplaatst om de overlast te beperken. We hebben ook gekeken naar andere locaties voor de pompen, maar dat blijkt om een aantal redenen niet mogelijk te zijn. De feitelijke situatie is dat over tien werkdagen de werkzaamheden zijn afgerond en dat een van de drie pompen aanstaande woensdag uitgezet gaat worden.

De VOORZITTER: De volgende vragen worden gesteld door de Actiepartij.
De heer VRUGT: Er is veel onduidelijkheid gerezen onder betrokkenen over de plannen rondom Fort Benoorden, met name als het gaat om wanneer welk besluit wordt genomen door het schap. De wethouder heeft er weliswaar een mail over gezonden die iets verhelderde, maar er zijn nog vragen voor de verheldering. Op 15 juni a.s. komt het dagelijks bestuur van het schap weer bijeen om een besluit hierover te nemen. Wij nemen aan dat het echter daarna nog door het algemeen bestuur moet worden goedgekeurd? Wanneer zal dit dan naar verwachting plaatsvinden? Er zijn geruchten dat dat 6 juli is. Zo ja, bent u het er dan mee eens dat u er krachtig voor moet pleiten die datum tot na het reces te verschuiven, zodat de raden en andere betrokkenen voldoende tijd hebben kennis te nemen van de plannen zoals die al 14 april, zoals u stelt, aan het db gepresenteerd, maar waarvan wij noch wie dan ook kennis heeft kunnen nemen?

Hoe staat het met de bezwaar- en beroepsmogelijkheden op besluiten van het schap? Het schap is als gemeenschappelijke regeling een overheidsorgaan, maar hoe zijn zienswijzen, bezwaar en beroep door belanghebbenden geregeld en waar vinden we dit terug? De Stichting Natuurbehoud Fort Benoordenhout Spaarndam, die maar liefst zo'n veertig maatschappelijke organisaties achter zich heeft staan, daar zullen we gedegen rekening mee moeten houden. Net als het standpunt van deze raad en die van wijkraad en dorpsraad. U zegt: bij ongewijzigde plannen, ook bij uw eerder genomen besluit te zullen blijven binnen het bestuur van het schap. Wellicht ten overvloede: ik verzoek u het Esbi-plan namens deze raad, die was er immers unaniem over, af te keuren. En dat Haarlemse standpunt is dat u pertinent niet akkoord gaat, graag een reactie daarop. Bent u het, tot slot, met ons eens dat vastgehouden moet worden aan niets minder maar vooral niets meer dan het oorspronkelijke politiek en bestuurlijke uitgangspunt, dat het fort dient te worden geconserveerd en dat we ons dan ook niet te zeer moeten laten meeslepen door de hele dynamiek die na dit enige en oorspronkelijke uitgangspunt in gang is gezet? Dat met andere woorden doel en middelen niet door elkaar gehaald moeten worden en we ons niet moeten laten leiden door argumentaties over exploitatie en ontwikkeling, die zo langzamerhand leidend lijken te zijn geworden in deze discussie? Het oorspronkelijke doel was het conserveren van het fort, hetgeen nu ook van belang begin te worden: hij raakt verder in verval. Het dak moet worden aangepakt. Dat moet leidend zijn bij deze discussie en niet financiën van het schap of andere zaken die er later bijgekomen zijn. Die misschien interessant zijn, maar dat we ons moeten houden aan het oorspronkelijke doel en dat we doel en middelen niet door elkaar moeten halen. Bent u het daarmee eens? Ik vraag u te bevestigen dat bij de provincie nog altijd geld gereserveerd staat voor de conservering van het fort, specifiek voor dit doel. Ik zou zijdelings bij dezen, aan de fracties die een vertegenwoordiging in de Staten hebben, een oproep willen doen dit potje aan te spreken. Kunt u bevestigen dat het geld nog altijd gereserveerd is en dat het daartoe wordt aangewend? En tot slot geef ik u mee om ook binnen het bestuur van het schap te pleiten, het bestuur van een stichting zoals Herstelling, die de expertise heeft, en waarmee we een invulling geven aan het re-integreren van jongeren. Dank u wel.
Wethouder VAN DOORN: Het dagelijks bestuur komt inderdaad op 15 juni bij elkaar. Ik heb zelf mogen regelen daarbij aanwezig te mogen zijn. Want u weet: ik ben geen lid van het db. Haarlem is er niet vertegenwoordigd, maar we mogen wel komen. Altijd plezierig. Het db zal gaan beoordelen hoe men de zaken aan het ab gaat voorleggen, met welke stemverhouding. We wachten af hoe het zich zal ontwikkelen en ik heb per mail aangegeven richting alle betrokken raadsleden, dat Haarlem, gegeven het feit dat er inhoudelijk niets is veranderd, daar geen ander standpunt zal gaan verkondigen. De gemeenschappelijke regeling is een openbaar bestuursorgaan en dat betekent dat mensen bezwaar kunnen aantekenen. Ik wijs erop dat er sprake is van een rechtmatige stemming die gaat plaatsvinden in het ab, hetzij voor, hetzij na de vakantie. En die uitspraak heeft rechtswaarde. Waarom had de gemeente Haarlem bezwaren? Dat was vanwege verkeersdruk, natuurwaarde, die problemen zijn nog niet met kop en staart de wereld uit geholpen, ze bestaan nog steeds. Ze zullen onderwerp zijn van onze positie in het db en ab. Wij vinden inderdaad samen met u dat het fort behouden moet worden op een verstandige manier. Ik weet dat de omwonenden een alternatief plan hebben ingediend, dat op zich het recht heeft beoordeeld te worden. Doe er iets mee zou ik willen zeggen tegen het bestuur. Tot slot: de provincie heeft geld gereserveerd, namelijk 50% onderdeel van wat gedaan wordt. Maar aan die subsidie zijn voorwaarden verbonden en die zijn redelijk stringent.
De heer VRUGT: Heel fijn om te horen dat u vindt dat alternatieven serieus bekeken moeten worden. Nog twee dingetjes: het verschil tussen dagelijks bestuur en algemeen bestuur is als ik het zo hoor, nul. Dat is een verrassende constatering. En een concrete vervolgvraag: ik hoor u zeggen 'hetzij voor hetzij na het reces'. Ik vroeg u of u met

Amsterdam ervoor wilt pleiten dat besluitvorming over het reces getild wordt, aangezien we er nog geen kennis van hebben kunnen nemen, ook niet als raden.
Wethouder VAN DOORN: Voorzitter, ik heb vanmorgen contact gehad met mijn collega Freek Ossel, mijn counterpart bij de gemeente Amsterdam. Hij en ik zijn beiden van mening dat de zaak over de zomervakantie heen getild moet worden. Dat geeft ons de gelegenheid in Haarlem tussentijds een raadsmarkt te organiseren over dit onderwerp. Waarbij we met name praten over het fort.
De VOORZITTER: Helemaal goed. Dan meld ik ook nog even dat de fractie van de PvdA twee weken geleden onder voorbehoud had aangegeven vragen te willen stellen over het Teyler College. Dus ze heeft het recht die vragen te stellen; het is allemaal tijdig. Maar ook Trots heeft aangegeven straks een motie vreemd hierover te willen indienen. Mijn voorstel zou zijn om straks voorafgaand aan die motie eerst de vragen te behandelen, dan de motie te doen en dan ineens beide antwoorden vanuit het college te geven. Zullen we het zo doen? Ik zie instemmend geknik.

2. VASTSTELLING AGENDA

De VOORZITTER: Ik wil een punt onder uw aandacht brengen: bij de hamerstukken met stemverklaring, agendapunt 14. Daar staat verkoop en herontwikkeling Brinkmann op de Grote Markt. Het is zo dat zich tussen de commissiebehandeling en deze raadsbehandeling een ontwikkeling heeft voorgedaan, waardoor het college dit agendapunt graag wil terugtrekken. Het lijkt me goed als wethouder Cassee even in enkele woorden aangeeft wat daar aan de hand is.
Wethouder CASSEE: Tussen afgelopen donderdag, waar ik met groot enthousiasme aankondigde dat we een ontwikkeltraject ingaan met betrekking tot de ontwikkeling van Brinkmann en de wijze waarop we dit gingen vormgeven en heden, heeft er een stuurgroep plaatsgevonden met vertegenwoordigers van Capital Group. U hebt ongetwijfeld ook onze onvolprezen Haarlemse Courant gelezen vandaag en voor de liefhebbers het Financieele Dagblad van eergisteren. Daarin is een aantal opmerkingen gemaakt over de financiële positie van LIPS. Daar hebben we het in de commissie al over gehad, in openbaarheid en in beslotenheid. Dat leidt tot kennelijke druk bij de ontwikkelaar die er maandagavond bij de stuurgroep toe leidde dat het door ons zo vurig gewenste gezamenlijk ontwikkelen van het totaalproject, hoewel het gaat om twee verschillende eigenaren, wat LIPS betreft in de tijd uit elkaar wordt getrokken. Dat wil zeggen dat zij zichzelf geen tijd gunnen om dat uitvoerige traject in te gaan dat wij ingaan. Ze gaan dus een eigen traject in, parallel ontwikkelen wij ons traject. Maar dat gaf voor mij aanleiding het college voor te stellen het voorstel zoals het er nu ligt terug te trekken en daar de komende weken met de directie van LIPS indringend over te spreken en de uitgangspunten vast te stellen. En u dan de volgende raadsvergadering of de laatste voor de zomer een voorstel te doen, waarin met name wordt ingegaan op de financiële positie van LIPS en in de tweede plaats de vraag in hoeverre wij nog behoefte hebben aan een preferente positie van LIPS, overigens een onderwerp waarover we het afgelopen donderdag uitvoerig hebben gehad.
De VOORZITTER: Het college neemt het stuk terug. Het komt binnenkort, na alles wat de wethouder heeft aangegeven te gaan doen, op de agenda terug. Zijn er nog verder voorstellen tot wijziging van de agenda? Er zijn moties vreemd aan de orde van de dag. Het voorstel is om die zoals gebruikelijk na de reguliere agenda te behandelen.

3. VASTSTELLING ONTWERPNOTULEN VAN DE VERGADERING VAN DONDERDAG 21 APRIL 2011 EN DONDERDAG 12 MEI 2011

De VOORZITTER: Wil iemand het woord hierover voeren? Dan zijn ze beide vastgesteld.

4. INGEKOMEN STUKKEN

De VOORZITTER: Wil iemand iets agenderen? Dat is niet het geval.

HAMERSTUKKEN

5. VASTSTELLEN NIEUWE ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING (2011/51799)

6. STATUTENWIJZIGING ONDERWIJSSTICHTING ZELFSTANDIGE GYMNASIA (2011/75848)

7. ONTWERPJAARREKENING 2010 WERKVOORZIENINGSCHAP ZUID-KENNEMERLAND (PASWERK) (2011/111849)

8. KREDIET T.B.V. AANKOOP 2 APPARTEMENTSRECHTEN WESTERGRACHT 51 RD TE HAARLEM (2011/98891)

9. MEERJARENPLANBESTEMMINGSPLANNEN 2010-2013 (2011/103298)

De VOORZITTER: Dan hamer ik nu de punten 5, 6, 7, 8 en 9 af.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

10. VASTSTELLEN JAARVERSLAG 2009 EN BEGROTING 2011 STICHTING SPAARNESANT (2011/75926)

De heer SNOEK: We kunnen instemmen met het jaarverslag en de begroting. We zullen echter niet instemmen met het deel over de mandatering aan het college. We hebben daar in de commissie een goede discussie over gehad. Wat ons betreft is de sluiting, de wijze waarop de Sterrenkijker in het verleden gesloten is en de huidige commotie rondom de Mgr. Huibersschool aanleiding om te zeggen: we willen eerst praten over wat het spreidingsbeleid is en welke instrumenten hebben we om het spreidingsbeleid waar te maken. We hebben afgesproken daar een raadsmarkt over te organiseren. Die willen we graag afwachten. We willen weten welke instrumenten we hebben. Ik sluit niet uit dat we daarna alsnog instemmen met die mandatering, maar op dit moment onthouden we onze instemming daarmee.
De heer HILTEMANN: Dat geldt voor ons ook: we zullen niet instemmen met de mandatering.
De heer VRUGT: De Actiepartij sluit zich daarbij aan.
De VOORZITTER: Dan is het met die aantekeningen vastgesteld.

11. VASTSTELLEN DEFINITIEF ONTWERP (DO) EN KREDIETAANVRAAG FASE IIIA (ITALIËLAAN OOST) EN VII (LAAN VAN ANGERS); INTEGRALE VERNIEUWING OPENBARE RUIMTE EUROPAWIJK-ZUID (IVOREZ) (2011/17626)

De heer SCHAART: Wij vinden het een fantastisch plan. We moeten aangeven dat de inspraak en participatie hier enorm goed gelukt zijn en dat mag ook wel een keer gezegd worden. Uiteindelijk is er dan gekozen voor het minst gedurfde plaatje en dat vinden we jammer. Want er zijn inmiddels over de Laan van Angers twintig plannen voorbijgegaan. Maar uiteindelijk is iedereen er tevreden mee, en dat wilden we vertellen.

De VOORZITTER: Dank voor deze lovende woorden. Nog meer? Het is vastgesteld.

12. DO OPENBARE RUIMTE SLACHTHUISBUURT-ZUID (2011/47490)

De heer SCHAART: Er is een fietsverbinding, daarvan bleek dat hij zou vervallen. Maar hij blijft. Daarom pleiten we voor een verandering in het DO: het verlengde van de Pladellastraat , naar de fietsoversteek over de Schipholweg, dat is een. Ik neem aan dat het voor elkaar komt, want er is overleg met de Fietsersbond. Het tweede is dat het DO aangeeft dat de tweede fase in de Graafschapstraat meegenomen kan worden. Ondanks dat het niet in het eerste deel zit, maar het vraagt erom gezien de verloedering nu.
De VOORZITTER: Ik vat dit als stemverklaring maar even op, dat u voor bent.
Mevrouw HUYSSE: Het DO voor de openbare ruimte van de Slachthuisbuurt heeft al heel wat voeten in de aarde gehad, onder andere waar de heer Schaart aan refereert: de fietsroute. Daarnaast maakt GroenLinks zich zorgen om het groen. Gelukkig heeft de wethouder toegezegd dat daar waar mogelijk de uitvoering van het plan inheemse struiken en bomen aan te planten, als biotoop- en vluchtplekken voor zangvogels te zullen doen. We maken ons ook nog zorgen om het plantsoen op de hoek van de Prins Bernhardlaan en de Schipholweg. Ondanks dat het misschien in het verleden als bouwbestemming is aangewezen zouden GroenLinks, de buurt en de wijkraad het jammer vinden wanneer die bestemming zo ingevuld wordt. Er is recent een onderzoek gehouden door ABC Architectuurcentrum en FARO architecten over de smaak van Haarlemmers aangaande hun leefomgeving. Daaruit blijkt dat als belangrijkste onderwerp het groen komt. GroenLinks meent dat daar in de toekomst meer rekening mee gehouden moet worden. Maar met dat in ons achterhoofd willen we toch instemmen met het definitief ontwerp.
De heer SCHRAMA: We sluiten ons aan bij de opmerkingen van de PvdA. Ook wij vinden dat in het plan tot uitdrukking moet komen dat het fietspad blijft, anders zal het een zeer gevaarlijke situatie gaan worden. Ten tweede de opmerking van GroenLinks: ik wil de wethouder herinneren aan de uitspraken die gedaan zijn dat als er in de plannen staat groen/bouwen, dat groen zou blijven. Ik wil graag van hem horen dat de hoek groen blijft. Ik wil dit namens mijn partij benadrukken.
De VOORZITTER: Dat is eigenlijk een vraag aan het college; dat is in een stemverklaring niet aan de orde. We gaan ervan uit dat u dit meegeeft om er nog eens naar te kijken. Het college zal niet antwoorden. Nog anderen? Nee, dan is het met inachtneming van wat gezegd is, vastgesteld.

13. JAARVERSLAG EN JAARREKENING 2010 VEILIGHEIDSREGIO KENNEMERLAND (2011/92466)

Mevrouw LEITNER: In de commissie hebben we hier het belangrijkste over gezegd. Maar de financiële consequenties van het afgelopen jaar bij de veiligheidsregio waren van dien aard dat ik in de raad nogmaals een verklaring wil afleggen. 2010 is afgesloten met 1,3 miljoen in de plus. Dat is een verschil ten opzichte van de laatste bestuursrapportage, waar ze nog met 1,9 negatief rekenden. Dat is een verschil van bijna 3,2 miljoen. Dat geeft wel aan dat er iets met de bedrijfsvoering aan de hand is. Het is goed dat de directie heeft ingegrepen en daarmee aan de slag is gegaan. We stemmen in met deze jaarrekening en constateren met tevredenheid dat de VRK haar verantwoordelijkheid neemt en een deel van de extra gelden terugstort aan de gemeenten. En verder kijken we uit naar de belangrijke discussie over de bezuiniging, volgende week in de commissie.
Mevrouw SIKKEMA: We vonden het erg fijn om positief nieuws te horen vanuit de VRK. Dat er een positief resultaat is, dat hadden we aan het begin van het jaar helemaal niet durven dromen. Er zijn heel veel incidentele bezuinigingen gedaan, maar er moet ook gekeken worden naar structurele oplossingen voor de lange termijn. Dan denk ik aan de

versterking van het weerstandsvermogen, de investering budgetbeheer, regionalisering van huisvestingsplannen en natuurlijk ook niet alleen bezuinigen op de programma's, maar ook kijken waar elders in de organisatie bezuinigd kan worden. Daar hebben we het volgende week over, we gaan akkoord hiermee.
De VOORZITTER: Nog anderen? Dan is het vastgesteld.

BEPREEKPUNTEN

15. UITGANGSPUNTEN ONTWIKKELING SLACHTHUISTERREIN EN OORKONDELAAN (2011/61258)

De VOORZITTER: Ik meld nog even dat er verschillende brieven zijn binnengekomen; honderden, zeer recent een brief van de wethouder en vanavond nog een brief van Cobraspen, en nog allerlei andere documenten. Als het goed is bent u tot het laatst en tot achter de komma geïnformeerd. Wie mag ik het woord geven?
De heer DE IONGH: Het Slachthuisterrein is een prachtig gebouw, een monument, niet voor niets. Volgens ons is de uitbreiding van het Slachthuis voor de oorlog net zo monumentaal als dat stuk dat ter sprake komt. We zijn blij dat Cobraspen er iets mee wil doen. Het is bekend: Cobraspen kan een monument mooi restaureren en dan is alleen de vraag welke functies erin komen. Want als je een duurzaam monument wilt hebben moet er ook een duurzame functie in komen. En daar is het misgegaan. In 2005 was er al een gebiedsvisie die zei: geen detailhandel daar. Want het past niet in de wijk vanwege verkeerscongestie die te verwachten is. Dat is jarenlang op die manier blijven hangen. Er is nooit een plan B of C gekomen van Cobraspen. Vorig jaar is er een motie geweest om nog een keer goed te kijken. De wethouder heeft dat in een van zijn denkpistes gevat en hij heeft met alle betrokken partijen uitgebreid gekeken. Maar helaas is dat op het laatste moment door Cobraspen van tafel geveegd. Daarna is het heel stil geworden. Tot we twee weken geleden commissie hadden en kort daarvoor er weer een plan van Cobraspen kwam. En dat was een plan voor een versmarkt en een supermarkt. Iets wat veel mensen zou kunnen aantrekken, ook van buiten de wijk. Dat is iets wat we niet willen, vanwege de belasting van de wijk. Het resultaat is dus nu dat we met een plan zaten van Cobraspen waar we geen kant mee op konden. Dat we nu zitten met een probleem: wat gaan we doen? We hebben gezegd: we kunnen niet wachten of weer eens uitstellen, nog eens een paar maanden nemen om ernaar te kijken. Want er is altijd alleen een plan A, nooit een plan B of C. Dan zijn er voor vandaag allerlei plannen binnengekomen die elkaar ook nog tegenspraken. Ten slotte: De brief waarbij Cobraspen de handdoek in de ring gooit en zegt: ik weet het ook niet meer. We moeten nu maar de rijksadviseur van het cultureel erfgoed vragen. Volgens ons bestaat die meneer niet, maar goed. Wat wij willen voorstellen is om het plan van de gemeente zoals het hier ligt aan te nemen, om te beginnen met de stedenbouwkundige visie. Om zo te gaan werken dat er beweging komt in het plan. En elk plan van Cobraspen wat van belang kan zijn, zal zeker verwelkomd worden.
De heer JONKERS: U vertelt dat de supermarkt lastig ligt. Maar als de buurt nu een supermarkt wil en wij in de commissie ook, dan kunnen we toch gewoon zeggen dat we een supermarkt van maximaal 1000 m^2 willen daar? Ik mis het probleem een beetje.
De heer DE IONGH: Het aardige is dat Cobraspen vanavond nog een bericht had dat kleine supermarkten niet levensvatbaar zijn en dus 1000 m^2 niet geschikt is.
De heer JONKERS: Ik heb zelf onderzoek gedaan naar supermarkten, de DekaMarkt hier, die is iets meer dan 1000 m^2, Raaks is 1100 m^2. Als het niet kan, kan het niet: we gaan geen gemeentelijke supermarkt opzetten. Maar we kunnen toch in het plan de mogelijkheid geven om verder uit te werken dat het mogelijk blijft, wat is daar mis mee?
De heer DE IONGH: Omdat we dat stadium al lang voorbij zijn.

De heer JONKERS: We stellen hier de kaders pas. Hierna komen pas de bouwplannen en bestemmingsplannen.
De heer DE IONGH: We hebben dat zorgvuldig bekeken en voor ons is het zo dat in het plan destijds in de zuidstrook detailhandel is toegestaan. Die overigens ook al lang op die plek zat, of verder weg, op de Schalkwijksestraat waar de DekaMarkt zit. En dat op deze manier de zaken dichterbij zouden komen ten opzichte van de buurt en dat iedereen daar zijn boodschappen veel gemakkelijker doet omdat je het daar verkeerstechnisch beter hebt gedaan. Een tweede supermarkt op korte afstand daarvan: ik denk niet dat het nuttig is en we vonden dat absoluut niet meer nodig. Er zijn veel meer mogelijkheden om daar een nuttige invulling van dat terrein te geven.
De heer VISSER: Een vraag: Is D66 zich bewust van het feit dat je voor de restauratie van het Slachthuis, los van de invulling, een kostendrager moet hebben?
De heer DE IONGH: Natuurlijk, maar dat wil niet zeggen dat alleen een supermarkt kostendrager kan zijn. Er is nooit een vergelijking gemaakt: als we dit doen, als we dat doen, dan geeft het die uitkomst. Er is altijd alleen gehamerd: we willen die supermarkt, liefst de hele zaak vol met versmarkt en supermarkt, anders was er voor de rest niets. Ik zeg het al: er was alleen een plan A, nooit een plan B of C met een blik dat het een meer waard is dan het ander. En dat is er nog steeds niet.
De heer VRUGT: Aanhakend op uw reactie aan de heer Jonkers. U zegt dat het al in 2005 is vastgesteld. Als dat uw uitgangspunt is, wat is dan volgens u de reden om zes jaar later een nieuwe strategie vast te stellen? Want als u zegt: we houden het zoals in 2005, ik ben het met de heer Jonkers eens dat wij hier de kaders stellen, wat is het nut om zes jaar na dato een nieuwe visie vast te stellen?
De heer DE IONGH: Het is geen nieuwe visie, dit is gewoon een doorwerking van wat er uit de gebiedsvisie komt door een stedenbouwkundig plan te gaan maken, enzovoort. Dus het plan wordt doorgezet omdat er iets moet gebeuren met het gebouw. Aangezien het ook langzamerhand door niet echt uitgebreid onderhoud ook steeds slechter eruit gaat zien.
De heer VRUGT: Dat ben ik met u eens. Maar als we een handvat nodig hebben om de ontwikkeling te starten, kunnen we natuurlijk teruggrijpen op de vastgestelde gebiedsvisie uit 2005. Die is niet ongeldig geworden in de tussentijd. Dus ik begrijp uw redenering niet helemaal.
De heer DE IONGH: Wat we nu besluiten is het verlengde van de gebiedsvisie, dat is een verdere uitwerking.
De heer FRITZ: Vier jaar geleden, in mei 2007, bestond de Slachthuisbuurt honderd jaar. We waren er als PvdA bij aanwezig en we hebben een enquête in de buurt gehouden. En we voelden toen al aan dat er een probleem was over het Slachthuis, mede over de invulling daarvan. Wat vonden mensen in de buurt dat er in het Slachthuis moet komen? De uitkomsten zijn ook in dezen, al is het vier jaar gelden en was het maar een kleine enquête en is het verouderd, toch opmerkelijk. Op 1 stonden woningen, op 2 ateliers of kleine bedrijfjes, op 3 een wijkgebouw of een maatschappelijke voorziening, op 4 een culturele voorziening of een museum en pas op de 5de plaats met slechts 10% van de stemmen winkels. En laat nu precies die eerste vier de voorzieningen zijn die dit college voorstelt om in het gebied te gaan realiseren. D66 zei het al: we hebben vorig jaar een motie aangenomen. Ook mijn partij, al waren we niet mede-indiener, heeft ermee ingestemd. De motie Kaarten op tafel. Hoofdpunten waren: laten we het nog drie maanden proberen. Laten we nog drie maanden met elkaar in overleg gaan, als ultieme poging om eruit te komen. Laten we daarbij ook een kleine buurtsuper betrekken, want dat wil de buurt graag. Als we er niet uitkomen, gaan we alsnog over tot het beëindigen van de erfpacht. Dat was de strekking van de motie. Het is inmiddels bijna anderhalf jaar later en we zien dat we vandaag nog geen centimeter zijn opgeschoven met elkaar. De wethouder, het vorige college en dit college, zijn verder gegaan dan de motie vroeg. De hele ontwerppiste is erbij gehaald, er zijn andere dingen gebeurd, allemaal meer dan de

motie vroeg. Desondanks zijn er nog steeds vier grote problemen. Woningbouw aan de Gouwwetering, de grondprijs, parkeren en natuurlijk de supermarkt. Op alle punten is nog geen zicht op overeenstemming tussen de vier partijen. Ik betreur het dat ook Cobraspen geen centimeter is opgeschoven in al die tijd. Want gisteren ontvingen wij van Cobraspen nog een ultiem voorstel aan de raad en daarin zijn ze heel duidelijk over wat ze willen met de supermarkt. Ze willen niet alleen een kleine buurtsupermarkt, ze willen een grote supermarkt, 1500 m^2, plus een versmarkt, plus overige detailhandel. Voorzitter, als Partij van de Arbeid hebben wij er geen vertrouwen meer in dat dit bij elkaar gaat komen, dus moeten we als raad een stap nemen. Wij moeten nu uitgangspunten vaststellen. Wat ons betreft heeft het lang genoeg geduurd en we zullen akkoord gaan met de uitgangspunten van het college. We hopen wel …
De heer JONKERS: De heer Fritz heeft het over beëindiging van de erfpacht en dat het nu al verder gegaan is dan nodig was, wat u betreft. Vindt u dan ook dat nu moet worden overgegaan tot beëindiging van de erfpacht?
De heer FRITZ: Nee. Dat wilde ik net gaan zeggen. Ik hoop oprecht dat we er uit gaan komen. Dat deze stap betekent dat er op basis van deze uitgangspunten overeenstemming gaat bestaan tussen Cobraspen en de gemeente. Als dat gebeurt, is er geen enkele juridische stap meer nodig. Maar ik vind wel dat we realistisch moeten zijn. De kans dat we eruit komen is aanwezig, ik heb er goede hoop op. Maar als het niet lukt, moeten we goed voor ogen hebben wat onze vervolgstap is.
De heer JONKERS: Wat is er dan mis mee om in onze kaders vast te stellen dat wij een buurtsupermarkt willen?
De heer FRITZ: Dat is dan de volgende vraag. Wat daar mis mee is, ik kan er helaas niet alles over zeggen omdat we het er ook in beslotenheid over gehad hebben. Stel dat we terechtkomen in een conflict met Cobraspen. Ik ga ervan uit dat ook als ik uw motie aanneem, die 1000 m^2 supermarkt en verder geen detailhandel zegt, dat is niet wat Cobraspen heeft gevraagd, het kan uitlopen op een conflict met de ontwikkelaar. En dan staan wij als we deze motie aannemen, zwakker en dat lijkt mij niet verstandig.
De heer JONKERS: Die brief die verstuurd is, die was toch gewoon openbaar? Daar stond toch ook het juridische verhaal in?
De heer FRITZ: En daar verwijs ik naar.
De heer JONKERS: Daar stond in dat als wij als gemeente aantonen dat dit het hoogst haalbare is, het goed is. Volgens mij zijn er genoeg argumenten genoemd waarom het geen supermarkt van 3000 m^2 kan worden.
De heer FRITZ: We hebben begrepen dat als we uw motie gaan aannemen, het problemen voor de gemeente kan opleveren. Voor ons is dat overtuigend, dus wij gaan de uitgangspunten van het college ongewijzigd vaststellen.
De heer VAN HAGA: Als je wat later in zo'n dossier valt, kom je er anders in. En ik merk dat voor de meeste partijen die al tien jaar bezig zijn, de emoties hoog oplopen. En het blijkt moeilijk de emoties van de zaak te scheiden. Maar als je er wel nieuw in valt, en je ziet dat de buurt een supermarkt wil en Cobraspen ook, en de VVD over het algemeen vindt dat een ondernemer moet kunnen ondernemen, binnen de grenzen die we stellen. En je ziet ook dat partijen redelijk dicht bij elkaar zijn, misschien wel dichterbij dan ooit. Er worden percentages genoemd en dat is natuurlijk onderdeel van de onderhandeling. En natuurlijk zijn beide partijen ervaren onderhandelaars, dus aan het einde van de rit worden de messen geslepen en kan er iets moois uitkomen. Als wij dan het plan zien dat Cobraspen heeft ingediend is dat natuurlijk niet helemaal in lijn met wat wij willen. Maar het komt er wel bij in de buurt. En dan mag je veronderstellen dat er uiteindelijk een compromis uitkomt waar we wel mee kunnen instemmen.
De heer FRITZ: Wat is volgens u precies het punt waarop Cobraspen de afgelopen anderhalf jaar heeft ingeleverd? U zegt: het komt in de buurt. Ik heb net betoogd dat het helemaal niet in de buurt komt, omdat Cobraspen helemaal niets heeft ingeleverd.

De heer VAN HAGA: Daar hebt u enigszins gelijk in. Het is treurig dat partijen niet dichter bij elkaar zijn gekomen. Maar we zien wel dat er heel veel actie is geweest in de laatste week. We hebben afgelopen donderdag een opening geforceerd, want de partijen waren verzuurd. Sinds donderdag is er een opening. En nu gaan we op het laatste moment zeggen dat die opening er niet meer is, we gaan door.
De heer FRITZ: Als ik een vervolgvraag mag stellen, want dit vind ik verbazingwekkend. Anderhalf jaar hebben we de tijd gegeven. Anderhalf jaar geleden is een motie ingediend, die vraagt nog drie maanden. Nogmaals, ik vraag het nog een keer. Wat is voor u de nieuwe informatie waarom u zegt: laten we door onderhandelen, laten we het nog een tijdje proberen?
De heer VAN HAGA: Er hoeft wat mij betreft helemaal geen nieuwe informatie te zijn. Het is meer zo dat als we nu iets vaststellen waardoor er een suboptimale oplossing komt, zowel voor de buurt als voor Cobraspen als voor de VVD, dan zeg ik: laten we er nog een paar maanden over dubben. En misschien dat de wethouder dan wel een goede oplossing kan verzorgen.
De heer DE IONGH: Ik zit ook pas een jaar in de raad, maar als je de zaken doorneemt kun je zonder enige emotie zeggen: dit loopt al zo lang en er is zo weinig gebeurd en zo weinig gedaan, waar haalt u het vandaan dat met een kleine wijziging het ineens wel goed zou zijn? En waarom zou dit alleen de enige oplossing zijn, dat er een supermarkt komt om de zaak van de grond te trekken? Want we hebben nog geen enkele andere gezien.
De heer VAN HAGA: Ik denk dat de VVD zich nu op het standpunt stelt dat de ondernemer zelf moet bepalen wat hij als kostendrager daar neerzet, en daar gaan wij wat ons betreft niet over.
De heer SCHRAMA: Haarlem Plus heeft een merkwaardige zaak te constateren, ik geloof dat de VVD in een heleboel andere dingen blijk geeft een visie te hebben. Nu wordt een jarenlang dossier weggeschoven omdat iemand drie kwartier voor de commissievergadering een stuk per mail rondstuurt, en dan is er ineens een heel nieuwe visie waardoor mensen bij elkaar komen. U laat zich als VVD gewoon inpakken. Ik vind het merkwaardig. Ik had van u een beter beleid en een betere visie verwacht. Het is toch niet zo dat we bij elkaar komen? We zijn ver van elkaar af. Ik vind uw opmerking niet getuigen van enige reële visie.
De heer VAN HAGA: Dat is voor uw rekening. Ik bestrijd niet dat het allemaal laat is, en dat het ertoe leidt dat de VVD geen visie heeft. We hebben wel degelijk een visie, alleen het is misschien niet uw visie. Als we er uiteindelijk iets moois van willen maken, is het niet handig het nu allemaal vast te stellen. Dan beginnen we een paar maanden later. Ik snap heel goed dat er al anderhalf jaar verstreken is. Maar dat wil niet zeggen dat je daarom maar moet zeggen dat je iets suboptimaals gaat doen, waar niemand tevreden over is.
De heer MULDER: Ik heb de motie voor me liggen. En daar staat: draagt het college op het plan van Cobraspen te bestuderen, een allerlaatste poging te ondernemen, rekening te houden met de wensen van de bewoners van de Slachthuisbuurt en Cobraspen. Dat is precies de motie van dik een jaar geleden, mijnheer Van Haga. Ook toen werd gevraagd: kijk nog eens naar de mogelijkheden voor een supermarkt, ga in overleg, ook met de corporaties, probeer eruit te komen. De wethouder heeft in een ultieme poging om alles om te keren en er een heel nieuw plan van te bakken inclusief de zuidstrook, met de corporaties, met Cobraspen, en met de wijken overlegd. Het is niet gelukt en dat ligt niet alleen bij de wethouder, dat ligt ook aan de partners. En nu komt u met precies dezelfde motie, terwijl iedereen om u heen zegt: dat proces is stuk gelopen, nu moeten we doorpakken. En u hebt ook verantwoordelijkheid voor de inrichting van dat gebied. Dat duurt al tien jaar. We zijn als gemeente verantwoordelijk, samen met het college, voor een goede ruimtelijke ordening van de stad. En als iets tien jaar duurt en de panden verkrotten terwijl het ook nog monumenten zijn, dan wordt het tijd een keer een

beslissing te nemen. Ik verdenk u ervan hier een motie in te dienen voor de bühne, dank u wel.
De heer VAN HAGA: Ik vind het wel aardig, want ik heb nooit eerder GroenLinks het principe van first strike out zien huldigen. Want we hebben nu een kans gegeven en het is niet gebeurd. U zegt nu: we hebben een kans gegeven en daarna niet meer.
De heer MULDER: U noemt een principe dat betrekking heeft op het vullen van vakken in supermarkten?
De heer VAN HAGA: In elk geval, de VVD denkt dat als je iemand een kans geeft, en het lukt niet, je misschien een tweede kans moet geven. En onder druk wordt alles vloeibaar, dus ik vertrouw erop dat de wethouder en de ontwikkelaar de buurt ter wille zullen zijn. En ik hoop dat er toch een supermarkt kan komen.
De heer VRUGT: Behalve van het principe van de laatste twaalf jaar: first in first out, hoor ik u zeggen – en dat is wel extreem: de ondernemer mag zelf weten wat voor kostendrager hij kiest. Daar gaan we als raad niet over. Deze raad stelt kaders, mijnheer Van Haga. Daar bent u het toch mee eens? Bent u er ook mee akkoord als er iemand komt die het hele ding volplempt met een casino, dat is onze kostendrager. Is dat akkoord?
De heer VAN HAGA: Uiteraard niet, mijnheer Vrugt. Natuurlijk stellen we kaders. Maar binnen die kaders denk ik dat wij meer ruimte geven aan ondernemers om daar iets vast te stellen dan de rest van de raad. Dat kan zo zijn, maar daarom zijn we ook liberaal.
De heer JONKERS: In de commissie was u ook heel enthousiast over die buurtsuper.
De heer FRITZ: Ik wil doorgaan op de vraag die de heer Vrugt u stelde: waar ligt voor u de grens? U zegt: eigenlijk mag een ontwikkelaar binnen een bepaalde grens zelf bepalen wat hij met zijn grond doet. Nu hebben we nog zo'n stukje grond waar uw partij in het verleden tegen heeft gestemd, dat is het Van Brementerrein in Haarlem-Zuid. Daar lag ook een plan van een ontwikkelaar, gewoon in eigendom. En die zei: ik wil een plan maken en daar was de VVD tegen. Die ontwikkelaar Bakker Bouw, als die met een plan komt om een supermarkt en woningen te bouwen, kunnen we dan op uw steun rekenen?
De heer VAN HAGA: Dit zegt me helemaal niets, mijnheer Fritz, ik was er niet bij.
De heer FRITZ: U was er wel bij.
De heer MULDER: In de voorgaande spreekbeurten en interrupties zijn al een hoop argumenten en tegenargumenten voorbijgekomen. De heer Van Haga had het erover: de buurt en de ontwikkelaar willen een supermarkt. Toen dacht ik: maar de raad wil geen detailhandel en dat hebben we al vastgesteld bij de gebiedsvisie. Dat is de heer Van Haga natuurlijk even vergeten. Waar gaat het over? Het gaat over een proces van tien jaar, waarin de gemeente en de raad een ontwikkelingsplan willen vaststellen voor het Slachthuisterrein. Daarvoor hebben we een ontwikkelaar en die heet Cobraspen. En die bezit onroerend goed op dat terrein. Daarmee is de kiem van het hele proces en hoe het is gegaan, gelegd. Wij als raad bepalen samen met het college de kaders. Dat hebben we nu dus gedaan bij de gebiedsvisie en dat gaan we ook doen met het bestemmingsplan en de verdere invulling van het terrein waar we het vandaag over hebben. Daar heb je een ontwikkelaar voor nodig. Als nu blijkt na zeer lang onderhandelen met Cobraspen, na diverse interventies van de raad van: probeer het nog een keer. Als dan blijkt dat het allemaal niet lukt met die ontwikkelaar is het aan de gemeenteraad om te zeggen: nu gaan we door. Hoezeer het ook pijnlijk is, ook voor de ontwikkelaar. Want Cobraspen is ook door deze raad een gerespecteerde Haarlemse ondernemer die ook veel goede dingen heeft gedaan. Maar als de onderhandelingen uiteindelijk stuk lopen en er niets meer kan veranderen, moeten wij als raad zeggen: nu gaan we de knopen doorhakken. En dat het niet een gelukkig proces is geweest, is vooral vervelend voor de buurt. Ook voor Cobraspen, maar ook voor de buurt en uiteindelijk ook voor ons vervelend als raad.
De heer VAN HAGA: Kan ik het zo samenvatten dat u wel voor die buurtsuper bent, want u was er toch positief over in de commissievergadering, maar dat het u uiteindelijk tegen de borst stuit dat het allemaal zo lang heeft geduurd en het moet nu maar eens afgelopen zijn? Diep in uw hart zegt u: eigenlijk het is geen probleem.

De heer MULDER: U vult wel erg veel van mijn gedachten in. Dat kunt u nooit allemaal weten. Er is inderdaad in de commissie, en de hele commissie heeft me daarbij gesteund, getwijfeld: waarom kan die supermarkt er niet komen? Het antwoord weet ik inmiddels: het kan niet. Als wij de supermarkt mogelijk maken, krijgen wij Cobraspen erbij. Want het gaat niet alleen om een supermarkt, maar om een heel inrichtingsplan dat Cobraspen nu al jaren bespreekt met het college. En dat is nu juist stuk gelopen, daarom kan een supermarkt niet. Hoezeer, daar hebt u ook gelijk in, we de buurt ter wille zouden willen zijn door de supermarkt mogelijk te maken …
De heer VAN HAGA: Maar u realiseert zich dat het nu niet gaat gebeuren …
De heer MULDER: Precies, het kan dus niet en daarom gaan wij er niet mee akkoord. In tegenstelling tot u, die ook wel weet dat het niet kan, maar het toch nog even probeert. Voorzitter, ik sprak mijn spijt uit voor de buurt, de raad en ook voor Cobraspen als ontwikkelaar. Dit is een proces waar niemand blij mee is. Alleen om het feit dat we verder moeten, dat de buurt moet worden ingericht, dat het plan van het college een beter plan is in de ogen van GroenLinks dan dat van Cobraspen als het gaat om verkeer, autoluw, om woningbouw, om maatschappelijke functies die er zijn. Daarom denk ik van: nu moeten we het besluit nemen en wat ons betreft gaan we dat ook nemen.
De heer VAN HAGA: Nog een interruptie: ik geloof dat we nu toch heel dicht bij elkaar gaan eindigen. U hebt nota bene spijt over het feit dat we deze route gaan bewandelen. U wilt ook die buurtsuper daar.
De heer MULDER: Ik heb het woord spijt niet genoemd. We gaan morgen de band afluisteren. Ik betreur dat het niet mogelijk is en daar wil ik ook niet omheen draaien. Toch zeg ik: al willen we dat, het kan niet. Want het maakt deel uit van een onderhandelingsproces dat jaren heeft geduurd, waar we vorig jaar al van zeiden: nu is het genoeg. Toen hebben we zelf een motie ingediend, die u nu ook weer indient, van probeer het nog een keer. Dat heeft niets opgeleverd en nu is het genoeg.
De heer JONKERS: Als SP vinden we het heel erg jammer hoe het gelopen is. Het heeft lang geduurd en ik als nieuw raadslid kan er niet bij komen waar het precies verkeerd is gegaan. Maar het is zo gelopen, het is niet anders. Als er onderhandeld wordt en er komt niets uit, vind ik dat we hier als gemeenteraad de verantwoordelijkheid hebben om knopen door te hakken. Allereerst heb ik vragen over de motie van de VVD aan de wethouder. Als we er samen uit kunnen komen, graag. Maar dan moet de wethouder vertrouwen hebben dat het nog kan. Dus dat wil ik bij de wethouder neerleggen: heeft hij het idee dat er verder onderhandeld kan worden? En heeft hij kennisgenomen van het plan van Cobraspen op deze korte termijn en kan hij daar wat over zeggen? Dan de buurtsuper: de buurt wil het, wij willen het allemaal, volgens mij wil iedereen het uiteindelijk. De angst is dat hij uiteindelijk te groot wordt. In de brief met het juridische advies stond: als wij als gemeente kunnen aantonen dat het terecht is, dat die 850 m^2 of 1000 m^2 moet worden omdat er anders een onevenredige belasting op de buurt komt, dan kan dat. Dus ik wil graag van de wethouder horen wat precies het probleem is. En dan heb ik hierbij mijn amendement ingediend.
De heer VISSER: Voorzitter: we hebben wel degelijk een rijksadviseur voor ons cultuurerfgoed, onze eigen Wim Epskamp. Dus deze meneer kennen we erg goed. Het is degene die bijvoorbeeld de restauratie van de nieuwe Bavo leidt en zo. Dus het is een heel bekende man die Haarlem goed kent. Tot mijn spijt, het woordje spijt – daar zal men mij straks wel op aanvallen – tot mijn spijt moet ik lopende de redenering van de heer Fritz, hem regelmatig gelijk geven. Hij verwoordt uitstekend hoe het gegaan is. En hoe het begon in 2009, in het najaar. Toen werden we verrast door een actie van het toenmalige college, die erop neerkwam: jongens, we houden ermee op. Stop maar, we worden er gek van, hier schieten we niets mee op. De commissie zegt: ga lekker je gang, wethouder, je hebt helemaal gelijk, het wordt helemaal niets. Een poosje later komt de uitvoeringsnota, oktober 2009. Zijn dat de gevolgen? Nee, wethouder, wilt u alstublieft nog eens met de ontwikkelaar rond de tafel? Want let wel: als er een wijziging moet komen in de

erfpachtverhouding met Cobraspen, dan zegt de heer Fritz gelukkig nee, want het is nogal een operatie. We mogen die consequenties niet uitsluiten. We hebben toen gezegd: wie niet beweegt is af. De heer Fritz heeft dan gelijk in zijn betoog als hij zegt: er is niets of nauwelijks bewogen. Ik kan het uitstekend vinden met Cobraspen, maar ik moet beamen dat er niet of nauwelijks bewogen is, ik kan er niets tegenin brengen. En ook ik, als typische CDA'er, neigde wel naar de motie van de VVD, die zegt wacht nog een keer drie maanden. Maar degenen die interrumpeerden en zeiden: nog eens drie maanden en nog eens drie maanden. Dan komt de brief van Cobraspen, en dan zeg ik zuchtend: had die maar een poos eerder gestuurd. Volgens mij staan er in dit gebied twee preferente posities, niet meer. De gemeente heeft de preferente positie voor de grondeigendommen en Cobraspen heeft een preferente positie vanwege de eigendom van de opstallen. Hoe je het ook wendt of keert: daar kunnen we niet omheen. Dat betekent dat we in 2005 een gebiedsvisie vaststellen die nu zes jaar oud is. Wanneer we geen detailhandel willen hebben: dat spraken we toen uit. Tegelijkertijd constateren wij dat we regelmatig afwijken van het AMVP, regelmatig afwijken van een structuurvisie, regelmatig afwijken van … Ik pleit niet dat we afwijken van de gebiedsvisie die toen vastgesteld is, maar bij onenigheid ga je altijd terug naar papier. En als die visie niet geëindigd is, is die nog steeds geldig. Dus begrijp me goed. In de brief van Cobraspen staat: kan er iemand mee nadenken over invulling van detailhandel? Ik vertaal het dan zo: niet zijnde een supermarkt, want daar hebben de andere sprekers al genoeg over gezegd, dat ga ik niet herhalen. Bij het hanteren van uitgangspunten is het mij een lief ding, gezien de preferente positie van de ontwikkelaar, dat er toch enige aandacht aan besteed wordt. En dat vraag ik ook aan het college. Dat dan toch nog een keer doen en met een mening komen. Ja, zei een collega, maar als we een supermarkt doen, dan is daarna iedereen ook van Cobraspen. Ik hoop het niet, want ik heb het ook gezegd: dat moesten we maar niet doen. Ik rond af.
De heer FRITZ: Vandaag hebben we die brief gekregen over de rijksadviseur. Stelt u nu voor om - wat ik me kan voorstellen - : we nemen vandaag de uitgangspunten aan. Als de ontwikkelaar daar ideeën over heeft, gesteund door de rijksadviseur, hoe hij met de uitgangspunten verder kan werken: prima. Of stelt u voor, wat ik u eerst heel verstandig hoorde ontraden, toch weer even tijd te nemen? Dat we over een maand hier weer zitten, met een nieuwe brief.
De heer VISSER: Uw eerste keuze formuleert u goed. De ontwikkelaar houdt in de ogen van het CDA toch een bepaalde positie en kan natuurlijk te rade gaan bij het agentschap.
Mevrouw OTTEN: Ik zeg het maar eerlijk: In eerste instantie wilde ik de motie van de VVD steunen. Gezien de informatie die op het laatste moment kwam en de motie van de SP, probeer ik objectief naar de zaak te kijken. Volgens mij is het duidelijk dat iedereen in ieder geval een buurtsuper wil. Het is mij ook duidelijk dat de onderhandelingen met Cobraspen hoog laten oplopen, geen verstandige beslissing is. Tegelijkertijd zie ik er geen kwaad in om ruimte te houden om te kijken of er nog mogelijkheden voor onderhandelingen zijn. Die ruimte zie ik in de brief die vanmiddag is gekomen. Ik ga me straks aansluiten bij de motie van de SP, waarin naar mijn idee het hele project niet stagneert. Maar wel ruimte blijft om voor een laatste maal te onderzoeken of een buurtsuper mogelijk is. Dank u.
De heer SCHRAMA: Ook Haarlem Plus is niet zo heel lang in de raad dat we de historie kennen. Maar zoals D66 aangaf: met een beetje goede wil kun je dat wel tot je nemen. Dat hebben we ook gedaan. We hebben gezien dat er drie dingen spelen. We moeten als raad en gemeente een zo goed mogelijk beleid neerzetten. En zorgen dat alles ontwikkeld wordt in goede fasen. Ten tweede zijn er bewoners die belang hebben bij een goede buurt. Ten derde is er een pand: het Slachthuis. Eigenlijk is het zo dat de buurt misschien graag een supermarkt wil, en dat er ook een buurtwinkel zou kunnen komen om mensen die niet goed ter been zijn daar iets te geven, dat is prima. Maar het lijkt wel of Cobraspen alleen een idee heeft over het Slachthuis, hij kan er iets mee doen. Maar als het gaat om 3000 m^2

of 4000 m^2 terrein, dat is waanzinnig veel. Met alle verkeersstromen erbij, daar wordt niemand blij van, ook de buurt niet. Dan stijgt een zakelijk belang uit boven een buurtbelang en daar moeten we heel voorzichtig mee zijn. Dat betekent dat je in een spagaat zit. Omdat je graag zou willen dat er een kleinschalige winkel zou komen in de Slachthuisbuurt, dat zou prima zijn. Maar dat is echt niet het belang van Cobraspen. Zijn laatste ideeën zijn daar niet naar. Er komen nu brieven binnen en dat is natuurlijk de tactiek van een zakenman. Vorige week en nu, drie kwartier voor de commissievergadering, op de laatste dag een brief te sturen die hij ook maanden eerder had kunnen sturen. Hij overvalt ons met gekke dingen en daar moeten we gewoon niet op ingaan. Dus ik heb sympathie voor het idee om te kijken of een supermarkt mogelijk is. Maar of we ons daar juridisch geen buil aan kunnen vallen, dat laat ik over aan het college. Ik wijs even op de Cruqius, een heel grote mall met waanzinnig veel auto's, dat wil eigenlijk helemaal niemand. Wij niet, de buurt niet, dus we moeten nee zeggen tegen Cobraspen. VVD: jullie voorstel zal ik in de verste verte niet steunen.
De heer DE IONGH: In het amendement wordt gedaan alsof de hele Slachthuisbuurt vol oudere mensen woont. Er zijn in de Slachthuisbuurt veel oudere mensen. Als ik dan kijk in ons veelgeprezen ONS-rapport over de gemeente, zie ik dat16% boven de 65 is. Die worden toch niet allemaal meteen …, dat ze niet meer kunnen lopen of wat dan ook?
De heer SCHRAMA: Ik gaf aan: er zijn ouderen, maar ook mensen die met de fiets boodschappen willen doen. Ik heb het genuanceerder aangegeven dan u nu doet.
De heer DE IONGH: Tot nu toe waren de Aldi en DekaMarkt ook niet midden in de wijk gelegen en dat heeft ook geen problemen opgeleverd.
De heer SCHRAMA: Het gaat er niet om dat ik problemen signaleer, maar dat er mensen zijn die graag in hun wijk een winkel willen hebben. Dat hebben we in de Amsterdamstraat en dat zou hier ook kunnen. Dat is de reden dat de wijkraad zegt: we willen best een winkel hebben, maar dan een kleinschalige buurtwinkel. Dat is een heel ander verhaal dan Cobraspen wil. Wat zij willen, daar kunnen we best ruimte voor geven in het plan, maar dat is alles wat we moeten doen.
De heer DE IONGH: Dat is een heel romantisch idee moet ik zeggen. Met tante Greet achter de toonbank en oom Jan die helpt met de boodschappen naar de auto te brengen. Een beetje overdreven.
De heer SCHRAMA: Als u weet hoeveel mensen daarvan profiteren en genieten: wij vinden het een lust voor het oog en het is voor mensen in Haarlem leuk om naar een kleine winkel te gaan. Als u dat niet ziet, moet u toch eens rondlopen.
De heer VRUGT: De brief is even ter sprake geweest, ook van de wethouder over eventuele risico's. Als ik die brief lees dan denk ik linksom of rechtsom: een probleem hebben we hoe dan ook. Dus het wordt sowieso nog spannend. De heer Visser had het over nota's die we langer geleden hebben vastgesteld en waarvan we soms afwijken. Ik breng even in herinnering dat we al jaren geleden hebben afgesproken de Detailhandelsnota nog eens te herijken. Ik kan me niet herinneren dat we dat inmiddels gedaan hebben. Misschien wordt het daar eens tijd voor. Dat gezegd hebbende, het zingt nog even na, de opmerking van de heer De Iongh. Je moet toch voor de aardigheid eens nakijken in pak hem beet het Ramplaankwartier, waar die knuffeltoestand zoals u die schetst, minder knus misschien, maar die is daar. Er zijn meer wijken waar het zich voordoet en daar moeten we blij mee zijn denk ik.
De heer MARSELJE: Ik vind die winkel heel goed en ik ken ook de bedrijfsleiding van de DekaMarkt heel goed. Ze hebben tegen mij gezegd dat het een kwart is van hun normale minimumomvang. En dat ze het nergens anders zouden durven proberen als in het Ramplaankwartier en dat ze nog steeds niet begrijpen dat het niet ergens anders kan maar dat het in het Ramplaankwartier wel een succes is. Ze zouden het nergens anders durven proberen, hebben ze me verteld.
De heer VRUGT: Dan zijn het geen durfkapitalisten. Er zijn genoeg concurrenten die het elders … Kleine detailhandel in wijken: ik kan niet anders zeggen dan dat onze fractie

daar altijd erg voor is geweest. Gelukkig zijn we daar niet de enige in. Wat we lastig en jammer vinden, is dat door de hoeveelheid ruis die op de lijn zit, er van alles bij wordt gehaald. Ons is bijvoorbeeld helemaal niet bekend wat die andere mogelijke spelers, namelijk de corporaties, voor plannen hebben. We zien alleen van alles voorbijkomen van Cobraspen waar je dan van alles van kunt vinden. Maar alternatieven zijn voor ons onduidelijk. Er zouden geen afspraken zijn met de corporaties. Dat nemen we als antwoord dan maar voor kennisgeving aan. Veel ruis dus op de lijn, maar ik stel vast dat we hier voor ons hebben de uitgangspunten ontwikkeling Slachthuisterrein en Oorkondelaan, niet meer en niet minder. Wie daar straks mee aan de haal gaat, nadat we een bestemmingsplan hebben vastgesteld en noem maar op, dat zien we dan wel weer. Die uitgangspunten ziet mijn fractie wel zitten, daar gaan we mee akkoord. Dat wil zeggen: in de geamendeerde versie van SP en Actiepartij, aangezien we inderdaad goed naar de buurt luisteren en een buurtsuper daar uitstekend past.
Mevrouw DE LEEUW: Ik had het graag gewild, maar ik woon in die straat. Ik weet niet of het goed is dat ik er wat over zeg.
De VOORZITTER: De keus is aan u. U bent volksvertegenwoordiger, zelfs van uw eigen straat.
Mevrouw DE LEEUW: Ik ben niet zo voor die supermarkt daar. Het is ook niet de hele wijk. Ik weet dat de heer Prins van Cobraspen heel lang in die wijk bezig is geweest met andere plannen. Eerst was het traineren van het verplaatsen van het woonwagenkampje, wat extra lang geduurd heeft want het mocht niet bij hem voor de deur. Doordat het opgehouden is, kwam het multifunctionele centrum er niet dat hij de wijk door de neus heeft geboord. Ik ben heel voorzichtig met deze meneer, ik vind dat we maar eens verder moeten kijken.
De VOORZITTER: Dat was de eerste termijn van de raad. Ik wil wethouder Cassee vragen om te reageren.
Wethouder CASSEE: Ik heb vanavond een aantal woordvoerders die buitengewoon eloquent het standpunt van het college hebben verwoord. Dus daar hoef ik niet veel aan toe te voegen. Er zijn toch twee elementen die de aandacht vragen. Hoe is het mogelijk dat het niet gelukt is dat die twee partijen bij elkaar komen? Dat is niet uit autisme of uit een gebrek aan communicatieve vaardigheden, noch van de firma Cobraspen, noch – zonder valse bescheidenheid – van mijzelf. Afhankelijk van de toonhoogte die soms wordt geuit … We hebben echt van alles geprobeerd om eruit te komen, want dat is in ieders belang. Ik heb maar eens opgevraagd hoe het zit. We hebben zeventien keer het afgelopen jaar met Cobraspen overlegd. Ik heb u op 20 januari meegedeeld dat ik er klaar mee was. Dat bleek achteraf een wens te zijn en geen mededeling, want ook daarna heb ik vier keer met Cobraspen gesproken. We hebben acht keer gesproken met de wijkraad, vijf keer zelf en drie keer ambtelijk. Het is dus niet zo dat een paar mensen zich hebben ingegraven en vervolgens niet meer hebben willen kijken, luisteren enzovoort. Als evenwel de uitgangspunten zover uit elkaar liggen, en als op de laatste dag, even los van allerlei procedurele opmerkingen die je erbij kunt maken, het laatste bod van Cobraspen gisteren gedaan is, 4000 m^2 commerciële wijkoverstijgende ruimte, dan ben ik met mijn ondernemingsachtergrond verbijsterd over zoveel gebrek aan invoelingsvermogen. En dan houdt het dus gewoon op. En of je er dan klaar mee bent of niet, die vrijmoedigheid zal ik me niet meer permitteren, gegeven de juridische consequenties die ongetwijfeld hierna komen. Maar het betekent in elk geval dat die uitstelmotie nul kans heeft, wat mij betreft. Niet omdat ik niet bereid zou zijn om te bewegen, dat heb ik meer dan genoeg gedaan, maar omdat de uitgangspunten te ver uit elkaar liggen. Dus ik voel er niets voor. SP vraagt hoeveel vertrouwen u heeft in de uitkomsten van de onderhandelingen. Wat denkt u? Dat bedoel ik. Dus dat hoeven we ook niet meer te regelen. Er is met enige hardnekkigheid de suggestie gewekt, en daar wil ik afstand van nemen, dat er allerlei afspraken zouden zijn met corporaties die bepalend zouden zijn voor ons standpunt overigens. Dit nu is niet het geval. Wat wel het geval is, is dat al vanaf 2009 helder is dat

de gemeente zou gaan koersen op basis van de gebiedsvisie op het afscheid nemen van Cobraspen. Het zou buitengewoon onbehoorlijk bestuur geweest zijn als de gemeente op dat moment zich niet had beraden op alternatieven. En dus heeft ook uw raad meegedeeld dat hij in gesprek was met corporaties om na te denken over alternatieven. Dat hebben ze dus gedaan, daar is niets geheimzinnigs aan, er is gewoon over gesproken. Ik heb begrepen dat in het communicatiebombardement van de laatste dagen de corporaties zich niet onbetuigd hebben gelaten en u daarover hebben geïnformeerd. Dat siert hen en dat moeten ze ook vooral doen. Wat ik jammer vind is dat door dit gepraat over de supermarkt, de buurtsuper en hoe groot is dat dan, de hele rest van het programma van eisen niet meer aan de orde is geweest. Terwijl het gaat om de ontwikkeling van het middengebied en de Slachthuisbuurt. Het gaat over een wijk die het heel hard nodig heeft. En het gaat om een ontwikkeling die nu echt als de donder moet beginnen. Jammer dat door al het gedoe de aandacht wordt afgeleid van waar het echt over gaat. Dat wilde ik toch gezegd hebben. Hoe groot is de buurtsuper? Ik heb u daar schriftelijk over geïnformeerd. Naarmate je dichter bij Cobraspen komt, wordt zo'n buurtsuper groter. Een buurtsuper is gewoon kleiner dan 700 m^2. Er zitten nu twee buurtsupers in de wijk en die worden samengevoegd en die gaan naar de Schipholweg. Maar dat zijn buurtsupers. Dat is te klein, want daarmee hebben we geen kostendrager. Als je niets aan je boekwaarde van een te hoog verworven pand doet, heb je zo'n kostendrager van 3000 m^2 Jumbo 2003, tot 4000 m^2 wijkcentrum 2011, nodig. Maar het criterium in deze stad is niet of een projectontwikkelaar zijn te hoog gedane investering kan terugverdienen, maar het criterium is of wij een ontwikkeling faciliteren in een wijk die ons passend lijkt. Dat is de essentie van de boodschap, daar gaat het over. Dat kader bepaalt u, daar hebben wij een voorstel voor gedaan en daar houden we krachtig aan vast. Ik ontraad dus de motie van de VVD en de SP.
De heer VISSER: Even een stukje geschiedenis rechtzetten. Het gaat over de verhalen over de invloed van de corporaties. 15 februari, het Haarlems Dagblad tot grote verrassing, ook voor leden van de gemeenteraad, kwam daar de tekening van de corporaties over het Slachthuisgebied in de krant te staan. Terwijl het toenmalige college gezegd had niet met andere partijen bezig geweest te zijn. Daar komen al die geruchten vandaan. Dat is even de nuancering.
Wethouder CASSEE: Dit is dus feitelijk onjuist. Er is mij in de commissie gevraagd of ik een afspraak had gemaakt, Van Driel vroeg het expliciet: heb jij een afspraak gemaakt over de supermarkt Schipholweg, versus de supermarkt in het Slachthuisgebied …?
De heer VISSER: Daar heb ik het helemaal niet over. In 2010, februari, ging het daar wel over en toen was u nog geen wethouder. Het is dus alleen een nuancering van een stukje geschiedenis uit februari 2010. Het had niets met u van doen.
De VOORZITTER: We gaan nu naar een tweede termijn, maar het is wel helder hoe het hier ongeveer ligt. Ik roep u op het kort te houden en niet te veel in herhalingen te vallen. Wie wil het woord onder deze omstandigheden?
De heer DE IONGH: Het is belangrijk: de wethouder zegt, we moeten door. Er moet een bestemmingsplan komen. Het probleem is de supermarkt, die heeft hier het zicht compleet op weggenomen. We moeten daar van af. We willen de motie en het amendement dan ook niet steunen. Zo kunnen we snel overgaan tot voortgang in die wijk, dank u.
De heer MULDER: Ik zou u willen vragen te willen reageren op de brief van Cobraspen die vandaag is binnengekomen. Volgens mij hebt u daar geen standpunt over bekendgemaakt.
De VOORZITTER: Dat doet de wethouder in tweede termijn nog even.
De heer VAN HAGA: Volgens ons is er zonder supermarkt geen opgeknapt Slachthuis. Wij willen graag dat het Slachthuis in zijn oude luister wordt hersteld. We beamen helemaal de ontwikkeling, als u zegt dat we als de donder moeten beginnen. We denken dat als we nu zo doorgaan en we gaan naar multifunctionele centra, jongerencentrum,

wijkgebouw, zwangerschapsyoga, dat soort dingen, dat er over een jaar niets gebeurd is. En dat zou zonde zijn.
De heer VRUGT: Die reactie van de heer Visser, dat er ruis kwam van die actie van de corporaties, is helder. Het is natuurlijk naast dat, ook een gegeven dat er stukjes convenantlocaties in zitten. Dus dat de corporaties helemaal geen rol hebben lijkt me nu … Daarop inhakend: Inderdaad, ik ben het met u eens, laten we het hebben over de ontwikkeling van het gebied en het belang daarvan. Het behoud daarvan, is voor ons ook bijzonder van belang. Liefst zoveel mogelijk van dat prachtcomplex. Daarom de vraag. Het gaat hoe dan ook nog wel even duren. Die drager waar u van zegt: dat laten we ons niet dicteren. U ziet andere partijen, behalve Cobraspen onder zijn condities, die met andere dragers dit programma moeten kunnen uitvoeren op hopelijk niet al te lange termijn?
De heer VAN HAGA: Wat voor dragers denkt u dan aan?
De heer VRUGT: Dat was mijn vraag aan de wethouder, mijnheer Van Haga. Het voorstel van het college zoals het hier ligt, daar zijn we enthousiast over. Binnen de kaders zoals we die nu vaststellen, wellicht is het een retorische vraag, waarschijnlijk zal de wethouder zeggen: ja, dat zien wij zitten. Dan zullen we hem daar later …
De heer VAN HAGA: Dan een open vraag. Stel dat we geen supermarkt willen, wat willen we dan wel? Zodat het toch een kostendrager is om het mogelijk te maken.
De heer VRUGT: Ik heb aangegeven, mijnheer Van Haga, dat we samen met de SP daar een buurtsuper willen, net als de buurt. Ik kan me ook andere functies voorstellen. Een supermarkt is niet alleen zaligmakend, ook niet als drager. Vandaar de vraag aan de wethouder.
De VOORZITTER: En de wethouder staat ook te popelen om die vraag te beantwoorden.
De heer SCHRAMA: Haarlem Plus wil benadrukken dat ze wellicht in de eerste termijn niet genoeg aandacht heeft gegeven aan andere dingen dan de buurtsuper. Het plan op zich is erg goed, het ziet er goed uit. Gezien de situatie met verdere uitwerkingen en de participatie en inspraak die door het college zo wordt benadrukt, zal het zo zijn dat de wijkraad daarbij zeer goed wordt ingenomen om van die wijk een mooie wijk te maken. En dat hun ideeën daarin worden verwerkt. En dat moet zo goed mogelijk gaan, met of zonder Cobraspen. Maar we moeten allemaal werken aan een mooie wijk en ik denk dat dit een goed begin is.
De heer JONKERS: Voor alle duidelijkheid: de buurtsuper staat voor ons los van Cobraspen. We dienen een amendement in op het stuk, dat vinden we verder prima. Wie het uiteindelijk uitvoert, dat is ons om het even. Dan nog over de buurstsuper of iets anders. Het amendement is 1000 m^2 maximaal, dat is een gemiddelde supermarkt. Het is vergelijkbaar met de DekaMarkt, een redelijke supermarkt en niet zo groot dat het heel Haarlem aantrekt. Dan wil ik graag van de wethouder weten wat er juridisch mis mee was. Ik hoor dat van de coalitiepartijen, maar de wethouder is er niet op ingegaan. Dan ben ik wel benieuwd.
De VOORZITTER: Dus nog wat korte vragen voor de wethouder, waaronder de suggestie in te gaan op de brief van Cobraspen en een deskundige op het gebied van monumentenzorg te vragen en wat er wel zou kunnen.
Wethouder CASSEE: Waar het vandaag over gaat is de vraag: gaat u instemmen met het programma van eisen ja of nee? Als u zegt: we stemmen in met het programma van eisen, dan gaan we een heel traject in waarbij ook Cobraspen is betrokken. En waarin wordt gekeken of de functies uit het programma van eisen – ik wil de heer Van Haga wel even helpen: dat staat op pagina 4 – als kostendrager ons voor ogen staan. We gaan in gesprek en het is aan Cobraspen of die daar in meegaat ja of nee. Zo ja, dan hebben we een zaak. Zo nee, dan hebben we hem niet en dan hebben we een rechtszaak. In datzelfde kader wil ik de discussie plaatsen over de rijksadviseur voor het cultureel erfgoed. Er zijn ongetwijfeld talloze deskundigen met meer of minder felgekleurde brillen die van alles of verstandigs kunnen zeggen over wat je met dat gebied kunt. Die zijn allemaal uitgenodigd

om hun ei daarover te leggen in het kader van de discussie die we de komende maand gaan voeren. Dus als Cobraspen denkt dat de raadsadviseur voor het cultureel erfgoed zijn bijdrage kan leveren aan het invullen van het programma van eisen zoals dat straks, naar ik mag hopen, wordt aangenomen, dan is die daartoe van harte uitgenodigd. Het juridische verhaal is – en dat zeg ik met enige terughoudendheid: als u sinds 2005 een bepaald traject kiest en u zegt dat het uitgangspunt is een bepaalde bestemming en invulling, en u houdt dat met vastberadenheid vol en u gaat dat op het laatste moment veranderen, dan verander je de facto de motivatie waarom je de dingen vindt die je vindt. En daarmee trek je de motivatie onder je eigen plan weg. En dat is met mijn gestel niet verantwoord om het tapijt onder jezelf vandaan te trekken. Gegeven uw leeftijd kan het misschien nog wel, maar gegeven de mijne niet. Dus dat moet je als gemeente niet willen. Je moet dus niet halverwege de spelregels veranderen, want dat kan je bij een juridische procedure duur komen te staan.
De heer FRITZ: Begrijp ik goed dat als wij het amendement van de SP aannemen, het zo zou kunnen zijn dat we niet alleen die 1000 m^2 supermarkt krijgen maar ook nog allerlei andere dingen die Cobraspen wil maar de gemeente niet?
Wethouder CASSEE: Dat risico zou kunnen bestaan. Het risico dat in elk geval bestaat, is dat de motivatie die wij ten grondslag hebben gelegd aan het niet willen hebben van een detailhandelsfunctie op dat gebied, dat je daarmee de deur op een kier zet. Dat is wat gebeurt: je zet de deur op een kier en daarmee zet je hem open. Dat is het risico.
De VOORZITTER: Dan denk ik dat we met deze gedachtewisseling moeten stoppen en moeten overgaan tot stemming. Dan constateren we dat er een amendement is ingediend en een motie. We doen dat altijd in de volgorde van de meest vergaande. Volgens mij is de motie van de VVD het meest vergaand. Die pleit namelijk voor uitstel van het besluit, dus die zou ik eerst in stemming willen brengen. Daarna het amendement van de SP. Dus aan de orde: de motie Geen slachtoffers van het Slachthuis.

Motie 15.1: Geen slachtoffers van het Slachthuis
“De Haarlemse gemeenteraad in vergadering bijeen op 1 juni 2011
Constaterende dat:

- op 18 februari 2010 de motie 'Kaarten op tafel' is aangenomen waarbij het college en Cobraspen drie maanden de tijd kregen om een haalbaar plan te maken waarin een buurtsuper betrokken zou worden;
- op 31 mei 2011 (gisteren) Cobraspen een plan heeft ingediend dat in elk geval het bestuderen waard is;
- zowel de bewoners van de Slachthuisbuurt als de ontwikkelaar een supermarkt willen.

Overwegende dat:

- indien niet tot overeenstemming gekomen kan worden er voor alle betrokken partijen een suboptimale oplossing resteert;
- twee maanden uitstel op de tijd die dit dossier al loopt niet veel uitmaakt maar een eventuele positieve uitkomst des te meer.

Draagt het college van B en W op:
Om het plan van Cobraspen te bestuderen en een allerlaatste poging te ondernemen om uit de impasse te komen zodat het Slachthuisterrein ontwikkeld kan worden.
Hierbij rekening te houden met de wens van de bewoners van de Slachthuisbuurt en Cobraspen die allen graag op deze plek een supermarkt willen zien.
En gaat over tot de orde van de dag.”
Ondertekend door: de VVD.

De VOORZITTER: Wie wil daar een stemverklaring over afleggen?

De heer FRITZ: Precies dezelfde motie hebben we anderhalf jaar geleden in stemming gebracht. Toen heeft mijn partij voorgestemd. Nu hebben we anderhalf jaar de kans gehad en zullen we dus tegenstemmen.
De heer VRUGT: Ik sluit me geheel aan bij de verklaring van de heer Fritz. Het duurt daarnaast al veel te lang. Ik vrees – en daar staat het amendement van SP en Actiepartij los van – dat het ook na vandaag nog heel lang gaat duren. Maar laten we nu starten.
De VOORZITTER: Anderen nog? Wie steunt de motie? De fractie van de VVD. Dat is te weinig, dus zij is verworpen. Dan het amendement.

Amendement 15.2: Super voor de buurt
"De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op woensdag 1 juni 2011, in debat over de uitgangspunten ontwikkeling Slachthuisterrein en Oorkondelaan;
Overwegende dat:
- er in de Slachthuisbuurt veel ouderen mensen wonen die moeite hebben om ver te lopen naar een supermarkt;
- een supermarkt in de buurt een heel belangrijke voorziening is.

Constaterende dat:
- de Slachthuisbuurt zelf graag een buurtsuper wil op het Slachthuisterrein;
- het feit blijft dat door verkeersproblemen het onmogelijk is om een te grote supermarkt te bouwen.

Besluit:
- alle zinnen die een supermarkt onmogelijk maken uit het stuk te verwijderen;
- en de zin: Een supermarkt is onwenselijk op deze locatie en onverenigbaar (hoge milieucategorie) met de gewenste woonbestemming. (bladzijde 3 van de bijlagen) te veranderen in: Een supermarkt van 1000 m^2 is wenselijk op deze locatie.

En gaat verder over tot de orde van de dag."
Ondertekend door: SP en Actiepartij

De VOORZITTER: Wie wil een stemverklaring afleggen?
De heer FRITZ: De wethouder heeft net goed toegelicht wat het gevaar is van dit amendement. Ik kan me voorstellen, als je toch al weet dat zij niet wordt aangenomen, dat je haar indient. Ik hoop niet dat de SP hoopt dat die echt wordt aangenomen, want dan heb je echt een probleem als gemeente.
De heer SCHRAMA: Ik heb deze motie in eerste instantie ondertekend. Het antwoord van de wethouder, net gegeven, geeft aan dat het een gevaarlijke route is. Ik trek mijn steun dus terug.
De VOORZITTER: Verder nog stemverklaringen? Wie steunt het amendement? De VVD, SP, Trots en Actiepartij. Hij is verworpen. Dan het voorstel: wil iemand een stemverklaring afleggen?
De heer VRUGT: Hoewel zeer spijtig dat de wens van de wijk niet is gehonoreerd, herhaal ik dat er haast bij is om die gebouwen nu eindelijk op te knappen. We zullen dus instemmen.
De heer VAN HAGA: Ondanks alle moties en amendementen die wij gesteund hebben, zullen wij – gezien de meerderheid die hier voor is – voorstemmen.
De VOORZITTER: Dan kunnen we het zo vaststellen.

16. JAARVERSLAG 2010 EN JAARREKENING 2010

De VOORZITTER: Even een ordevoorstel. Wat mij betreft stel ik voor dat we de eerste termijn van de raad doen. Dan schorsen we voor koffie. Daarna doen we de tweede termijn van de wethouder. Ik moet melden dat er een brief is gestuurd door de Rekenkamercommissie. Die gaat specifiek over de mogelijke uitwerking van de motie

over een onderzoek naar de kredietverstrekking Zijlpoort. De RKC geeft een aantal opties. Het voorstel is die brief op korte termijn te agenderen voor de commissie Bestuur zodat we er verder over kunnen praten en een van de opties kunnen kiezen. Is iedereen ermee akkoord? Wie wil het woord voeren? Eerst de voorzitter de van Rekenkamercommissie.
Mevrouw SIKKEMA: Dat hebben we in de commissie Bestuur gedaan. Ik wil het best nog een keer doen, maar volgens mij is het niet nodig.
De heer DE JONG: De VVD wil beginnen met een compliment aan het college en de wethouder Financiën in het bijzonder. Want ze hebben over het jaar 2010, een moeilijk jaar internationaal op economisch gebied, een jaarrekening gepresenteerd met cijfers die er niet om liegen. We hadden het graag anders willen zien, maar dat is niet gelukt. De precariogelden zijn ingezet om het resultaat sluitend te krijgen. Dat is jammer, dat had de VVD graag anders gehad. Toch heeft dit college er alles aan gedaan om het schip op koers te houden en alle zeilen bij te zetten, waarvoor onze complimenten. Bepaalde dingen hebben we anders gezien, en dan gaat het met name om de schulden. Wat is er aan de hand, even wat feiten want er wordt veel over gesproken, gelukkig ook in de commissie Bestuur. We hebben een schuldenlast van 436 miljoen, dat is 100 miljoen meer dan twee jaar geleden. Oftewel een stijging met 30%. Hoe komt dat? Door ons grote ambitieniveau. Deze stad investeert in wegen, bruggen, kades, fietspaden, parken, stadskantoor, noem maar op. Dus de tientallen miljoenen vliegen ons letterlijk om de oren. Dus op zich is de stijging van de schuld geen verrassing. Je kunt je afvragen of het hebben van zo'n schuld erg is. Het antwoord is tweeledig: ja, maar ik wil het ook nuanceren. Maar waarom is het hebben van een grote schuld erg? Drie redenen. Op de eerste plaats wordt de begroting weinig flexibel. Wanneer er grote rijksbezuinigingen deze kant op komen, kun je ze moeilijk opvangen omdat je begroting al zo vast zit. Rente en aflossing, dat is geld waar je geen ander beleid voor kunt uitvoeren. Dat is jammer, dat doen we liever niet. Ten slotte: je loopt een risico over de rentebetalingen. We hebben er beleid voor en een risiconorm, maar desalniettemin hebben gewijzigde rentes direct hun weerslag op onze begroting. Dus dat zijn drie redenen om te zeggen dat het heel vervelend is om zo'n grote schuld te hebben. Toch zou ik het willen nuanceren want Haarlem heeft een sluitende meerjarenraming. Het equivalent van onze schuldenlast, namelijk de kapitaallasten, zijn meerjarig gedekt. In die zin is er niet acuut wat aan de hand. Toch maakt de VVD zich wel zorgen om die hoge schuldenlast. En daarom wachten we nog steeds op een nota Solvabiliteit, al zou die eigenlijk anders moeten heten, namelijk: een nota Beheersbaarheid van de schulden. Wat de VVD wil weten: wanneer bereikt onze schuldenpositie de maximale omvang? Het moet simpelweg te berekenen zijn en wanneer wordt de dalende koers ingezet? Met andere woorden: wanneer gaan we de effecten zien van onze bezuinigingen? Ik heb begrepen dat de precario voor de lange termijn is veiliggesteld. Dit jaar is het niet aangewend voor het verbeteren van de schuldenpositie maar voor het resultaat. In de komende jaren is het wel belangrijk om het daar wel voor te gebruiken. Ten slotte een opmerking voor mijn collega-raadsleden. We zijn altijd bij elk besluit in de raad aanwezig. Het college geeft geen geld uit wat niet eerst door de raad via de begroting of een raadsbesluit is geaccordeerd. Dus bij elk voorstel dat passeert, kun je je afvragen of het voorstel bijdraagt aan het verhogen van onze schuldenproblematiek of dat het bijdraagt aan een lagere schuld en een zonniger toekomst voor Haarlem. Dat is de korte bijdrage van de VVD.
De heer SNOEK: Een korte vraag. Dank voor uw betoog over de schuld. U zegt: we zijn er allemaal bij. Als je goed naar deze jaarrekening kijkt zien we ook dat er nogal wat budgetten overschreden zijn. Daar zijn we als raad niet altijd bij. Vandaag maar weer om het goed te keuren. Naar ons beeld ligt het iets genuanceerder dan dat het alleen maar uitgaven zijn waarmee we hebben ingestemd. Er zijn overschrijdingen die nu gedekt zijn door de precariogelden die we allemaal graag hadden willen gebruiken om de schuld af te lossen. En het college lijkt een gat in de hand te hebben.

De heer RUTTEN: Ik denk het niet: je bouwt geen schuld op van 436 miljoen door kleine overschrijdingen her en der. Als je kijkt naar de eerste bestuursrapportage: die laat eigenlijk een nulsaldo zien. Overschrijdinkjes hier, tekorten daar en wat overschotjes. Dus daar maak ik me niet zo druk om. En het college voert een beleid dat het meteen gecompenseerd moet worden binnen de eigen portefeuille. De grote bulk van deze schuld komt echt door het investeringsplan: het stadskantoor, noem maar op.
De heer SNOEK: Deze jaarrekening laat zien dat het college 11 miljoen meer heeft uitgegeven dan hij begroot had. Daardoor kunnen die 4,2 miljoen precariogelden niet aangewend worden om de schuld af te lossen. Dan heeft dit college toch een probleem? Het zijn niet allemaal uitgaven waarbij de hele dag ja gezegd wordt.
De heer RUTTEN: Dat klopt. Het college heeft zeker een probleem, daar begon ik mijn betoog mee. In een jaar waarin wereldwijd alle seinen op rood staan, is dit misschien wel het meest acceptabele resultaat wat we konden verwachten. Dan ben ik blij dat het dit is en daar heb ik ze mee gecomplimenteerd. Ik hoop dat het in de komende jaren absoluut anders is.
Mevrouw Hoffmans: U nodigt de raad uit, ik chargeer het misschien een beetje, bij elke beslissing die wij nemen ons af te vragen of dit bijdraagt aan het verhogen van de schuld dan wel het verlagen van de schuld. We hebben ook in Haarlem, ook in het coalitieakkoord, afgezien van financiële doelen ook inhoudelijke, beleidsmatige, maatschappelijke doelen, doelen op het gebied van duurzaamheid. Moet ik uw opmerking nu zo interpreteren dat voor de VVD geldt dat de hoogte van de schuld hoe dan ook altijd de belangrijkste leidraad is bij het nemen van beslissingen?
De heer RUTTEN: Volgens mij heb ik het juist proberen te nuanceren door te zeggen dat een schuld iets is wat je liever niet hebt. Maar ik heb het genuanceerd door te zeggen dat de financiële meerjarenraming op orde is. Wat ik zeg is dat je je ervan bewust moet zijn dat als je investeert, dat effect heeft op je schuldpositie. En dat het geen zin heeft om te klagen over je schuldpositie als je vervolgens grote investeringen doet die je schuldpositie vergroten. Dat laat onverlet dat deze stad gewoon beleid uitvoert zoals in de begroting omschreven.
De heer VRUGT: De interruptie van de heer Snoek was mij uit het hart gegrepen als het ging om die overschrijdingen. Ik heb ze er even bij gepakt. In het rapport van Ernst en Young staan ze namelijk op pagina 29. Ik schrok van uw reactie. Ik heb het even opgeteld: een paar programma's bij elkaar opgeteld laten een overschrijding zien van bijna 15,4 miljoen ten opzichte van de door ons gemandateerde begroting. Dat gaat dus niet om kleine stukjes.
De heer RUTTEN: Bij de kleine overschrijdingen refereerde ik aan de eerste bestuursrapportage 2011. Nogmaals: je komt niet aan een schuld van 436 miljoen door af en toe je begroting te overschrijden, hoe pijnlijk dat ook is. Want in principe moet het college dat meteen dekken binnen de eigen middelen. De bulk van het probleem heeft te maken met zaken als investeringen en een stadskantoor. Als het stadskantoor 80 miljoen euro kost en je dat niet op de bank hebt staan, leen je 80 miljoen euro in een paar jaar tijd.
De heer VRUGT: Ik begrijp heel goed wat de heer De Jong zegt en ik ga ook niet beweren dat die 15 miljoen heel veel is ten opzichte van die gigantische 436 miljoen, die zo groot is als onze begroting zo ongeveer. Maar toch is het niet niks. Ik hoop dat u mij niet kwalijk neemt dat ik er even op wijs.
De heer SNOEK: Je bouwt het niet op door met 15,4 miljoen te overschrijden, maar je kunt hem dus niet meer aflossen als je ieder jaar met zoveel overschrijdt.
De heer RUTTEN: Ben ik helemaal met u eens. Daarom hoop ik dat de seinen nu op groen staan. Hoewel 2011, naar ik heb begrepen, geen gemakkelijk jaar wordt. Daar kan de wethouder meer over zeggen.
Mevrouw LANGENACKER: U hebt het over de schuldenpositie en daar hebben we in het coalitieakkoord een afspraak over gemaakt om die precario in principe in te zetten om de schuld naar beneden te brengen. De wethouder gaf in de commissie als antwoord dat

hij niet in staat is om met dat geld de schuld naar beneden te brengen. Begrijpt u dat? Want we hebben wel die afspraak met elkaar, maar hij zegt dat we het liever inzetten als geld voor investeringen zodat we niet extra hoeven te lenen. Maar we kunnen het niet inzetten om onze langlopende schulden daarmee af te lossen. Dat is niet zoals we het hebben afgesproken. Begrijpt u de wethouder daarin?
De heer RUTTEN: Dat begrijp ik. Wat u stelt is een technische vraag die het college moet beantwoorden. Maar heel kort, zoals ik het begrepen heb, leent het college niet per investering. Maar hebben we hier een treasuryafdeling zitten die kijkt naar de totale financieringsbehoefte op enig moment. Dat zijn vaak langlopende leningen. Als er 4 miljoen binnenkomt, ga je niet naar de bank om te zeggen: hier heb je 4 miljoen euro. Feitelijk hoef je daardoor ook minder te lenen. En neemt je schuldpositie niet toe en verbetert de solvabiliteitspositie. Uiteindelijk, als je genoeg liquide middelen hebt en de leningen vallen vrij, worden die afgelost. Het is verschuiven in de tijd, maar het is een vraag die bij het college hoort. Maar linksom of rechtsom: als je 4 miljoen precario krijgt en je houdt ze over in het resultaat, dan verbetert daardoor de solvabiliteit.
Mevrouw LANGENACKER: Ik vraag het omdat we het hebben afgesproken in het coalitieakkoord en we daar blijkbaar niet aan kunnen voldoen. Dus ik vroeg me af hoe u hier in staat.
De heer RUTTEN: Zoals gezegd.
De heer SCHRAMA: We kunnen kort zijn. Haarlem Plus heeft gezegd dat het de komende vijf jaar niet zo somber is als wordt voorgesteld. Maar 2010 is een moeilijk jaar en dat ijlt na, dus ik moet zeggen, gezien dat feit: complimenten voor het feit dat het toch zo'n nette jaarrekening is. Dat belooft zeker, gezien wat ons te wachten staat, voor de komende jaren wat goeds. En dan hebben we genoeg mogelijkheden om de schuldenlast in te lossen. Dus wat dat betreft zien we het goed tegemoet. Complimenten over de jaarrekening.
Mevrouw HOFFMANS: Ook van GroenLinks complimenten aan het college voor deze jaarrekening. We zijn ook blij dat op deze manier 2010 financieel dekkend kan worden afgesloten. We willen ook de RKC bedanken voor hun inspanningen om te komen tot het rapport Blinde Vlekken. Ik heb het in de commissie al gevraagd maar vraag het nog een keer. Het college heeft toegezegd een aanbeveling van de RKC over te nemen. Maar wat ik zei: het wordt wel een beetje een terugkerend ritueel. Met tot dusver nog steeds een schamel resultaat. Heel veel van de kritiek die elk jaar terugkomt – je kunt wel steeds ja zeggen tegen de aanbevelingen van de RKC, maar ja zeggen en nee doen is gewoon een nee. Op die manier gaan we ons afvragen wat een ja tegen de aanbevelingen dan nog waard is. De PvdA komt straks met een motie die wij om deze reden van harte zullen ondersteunen en mee ingediend hebben. Hetzelfde geldt voor de smileys: daar is ook eerder wat over gezegd. De toekenning van de smileys is redelijk arbitrair. Ik kan me best voorstellen dat het college zijn eigen inspanningen liever positief dan negatief beoordeelt. U werkt er tenslotte ook hard voor. Maar er worden soms positieve smileys toegekend op punten waar ik me afvraag wat de reden is om er blij mee te zijn. Want volgens mij is dan niet het resultaat gehaald wat we zouden willen. Ik zou graag van het college willen dat ze in zijn informatievoorziening voor de raad zelf ook kritisch is. Dan een puntje: we hebben een coalitieakkoord met onze eigen doelstellingen daarin. Het is logisch dat die nu nog niet zijn terug te zien in deze jaarrekening. Maar ik hoop dat dit in de eerstvolgende begroting wel op die manier een vertaling krijgt. Want het wordt nu nog heel erg gedragen door de oude programma's van het vorige college en die zijn niet per definitie slecht. Maar we hebben nu een nieuw programma en dat zou ik graag in begroting en jaarrekening terugzien. Dan wat inhoudelijke zorgpunten. Ik deel met de VVD de zorg over de schuldenlast. Ik deel overigens ook de nuancering die de VVD daarin aanbrengt. Feit is wel dat we in het coalitieakkoord daar afspraken over hebben gemaakt. Wat betreft de precario bijvoorbeeld. En dat het het college niet lukt die afspraken waar te maken. En ik wil u vragen om daar straks op in te gaan. Dan zijn er nog

wat dingen, maar die komen terug in de aanbevelingen van de RKC. Risicobeheersing, budgetbeheer, dat soort zaken, dat kan allemaal beter. Ik hoop met de motie van de PvdA dat wij volgend jaar de vooruitgang kunnen toetsen.
Mevrouw LANGENACKER: GroenLinks heeft al veel aangegeven waar wij op hebben ingezet, ook tijdens de commissie. We willen allereerst complimenten geven aan dit college, maar ook een klein beetje aan het oude college. Dat 2010 uiteindelijk financieel goed is afgerond. Wij willen een compliment geven aan de RKC. Dit jaar en vorige jaren konden we van de RKC nog lezen dat het een heel karwei was om op tijd alle stukken aan te kunnen leveren. Dat had er steeds mee te maken dat het ambtelijk apparaat, het college, moeilijk in staat was op tijd al deze stukken aan te leveren. Dat is een punt van aandacht geweest, waar we als PvdA al jaren aandacht voor vragen. Om het zo snel mogelijk te doen, zodat we daar als raad zo goed mogelijk naar kunnen kijken, maar ook dat de rekenkamer haar taak op een goede manier kan doen. Dat is een van de punten geweest, samen met een paar inhoudelijke adviezen en tips, die de rekenkamer al jaren meegeeft, waarvan wij zeggen dat het niet langer zo kan. Het college zegt elk jaar: goed gedaan, fijn dat u ons die adviezen en aanbevelingen geeft als rekenkamer. We zullen eraan werken. Vervolgens gebeurt er in onze ogen te weinig mee. Dat is de reden dat we een motie indienen, die door een groot deel van de raad is ondersteund. Dat is de motie Aan de slag met aanbevelingen, waarin we het college verzoeken voortaan in het jaarverslag een overzicht op te nemen van aanbevelingen van de accountant en de RKC, over voorgaande jaarverslagen en jaarrekeningen. In dit overzicht aan te geven wat sindsdien met de aanbevelingen is gedaan, met andere woorden: we willen als raad dat op een goede manier monitoren en volgend jaar groene smileys zien, als we weer met smileys werken. En dat het dus betekent dat u de aanbevelingen hebt overgenomen.
De heer DE JONG: We vinden de motie heel sympathiek en zijn het eens met de strekking van uw verhaal. Waar de VVD zich zorgen over maakt is dat het weer een bijlage wordt, en weer een lijstje bij het jaarverslag, bijlage zoveel, huppeldepup. Ik vraag me af of het werkt.
Mevrouw LANGENACKER: Dan hebt u er dus geen vertrouwen in dat het college wat wij als raad vragen, op een goede manier gaat uitvoeren.
De heer DE JONG: Andersom: ik verwacht en verlang van het college dat het de aanbevelingen nakomt. En ik wil geïnformeerd worden als men dingen niet doet.
Mevrouw LANGENACKER: Die manier van kijken en dat geduld hebben we jarenlang als PvdA en met de andere fracties, met het college gehad. We zeggen nu: de maat is vol, we willen er iets tegenover stellen. Ik weet niet of dit de maatregel is, maar we hopen in ieder geval dat met deze motie het college het serieus gaat nemen en volgend jaar met een aantal verbeteringen komt. Zodat wij niet elk jaar de jaarverslagen erbij hoeven te pakken en opnieuw zien dat er niets met de aanbevelingen is gedaan. En als laatste punt: ik vroeg het al aan de heer De Jong, dat we het in de commissie hebben gehad over het terugbrengen van de schuld. We hebben daar als coalitie afspraken over gemaakt. We hebben gezegd: laten we het helder doen en het geld niet stoppen in herinvesteringen en daarmee de schuld of rente niet op te bouwen, dat is uw voorstel. Wij zouden het liefst gewoon wel zeggen: stop het in de schuld. Als het niet kan, dan willen we daar een reactie van het college op. Het belangrijkste voor ons is het terugbrengen van die schuld maar ook de afspraak met elkaar dat de rente die we daarmee uitsparen kan worden ingezet voor nieuw beleid. Dat is ook belangrijk. Ook in deze financieel moeilijke tijden.
De heer SCHRAMA: Ik wil de PvdA vragen waarom zij dit zo indient. In feite is het een gebrek aan vertrouwen in het college, dat hij zijn werk goed doet. Ik steun dan ook wat de VVD zegt, dat het weer een extra lijstje is. En als het ook weer niet wordt opgevolgd heeft het geen zin. Als u aanbevelingen hebt die niet worden opgevolgd, staat het u vrij in de commissie Bestuur of in de raad vragen daarover te stellen. Dat is waarschijnlijk effectiever dan gewoon een lijstje maken. Ik denk dat als u twijfelt aan de werkwijze van het college, u ze daarop moet aanvallen en toespreken. En niet weer een lijstje maken.

Mevrouw LANGENACKER: Daar wil ik op reageren. De jaarrekening is het moment waarop wij politiek een signaal kunnen geven aan het college en waarop we ze kunnen afrekenen. En wij geven aan dat je op allerlei manieren kunt verantwoorden, dat hebben we de afgelopen jaren ook geprobeerd. Maar wij willen juist op dit moment een goed overzicht per jaar hebben wat het college doet met de aanbevelingen van de jaren daarvoor.
De heer SCHRAMA: Al u dat zo zegt zou u de jaarrekening gewoon moeten afkeuren. Als u vindt dat niet met de aanbevelingen is gedaan wat moet ...
Mevrouw LANGENACKER: Het gaat er juist om dat we de aanbevelingen van de jaren daarvoor willen meegenomen zien in deze jaarrekening. We zijn tevreden over deze jaarrekening, maar we zeggen: de aanbevelingen van de vorige jaren zijn niet goed meegenomen. Daarmee gaan we deze jaarrekening dus niet afwijzen. We zeggen: college, voer de aanbevelingen die we dit jaar afspreken volgend jaar goed uit.
De heer REESKAMP: Voor ons ligt de vaststelling van het jaarverslag van 2010, en daarin legt u verantwoording af over wat Haarlem in 2010 heeft uitgegeven. Bij de jaarlijkse verantwoording worden steeds de volgende vragen beantwoord: heeft de gemeenteraad het college toestemming gegeven, heeft het college dit geld doelmatig besteed en heeft een en ander tot het gewenste besluit geleid? Dankzij het voortreffelijke werk van de RKC, terzijde gestaan door de accountant van de gemeenteraad, kunnen we constateren dat we op zich als raad de rekening kunnen vaststellen. En het college heeft zich in het algemeen aan de financiële kaders van de raad gehouden. Ik heb snel bijlage 5.8 nageplozen. Daar staan een hoop overlopende posten uit 2009 in. In 2009 hadden we een erg fantastisch positief resultaat. Met andere woorden: wat overlopende posten. Voorzitter, als het gaat om de mate waarin de raad het college kan beoordelen of de miljoenen voldoende efficiënt zijn ingezet, hebben de accountant en RKC daar kritische kanttekeningen bij gezet. Die hebben ze verwoord in aanbevelingen, gericht op de toekomst, zoals we dat van de RKC gewend zijn. Het college heeft er welwillend op gereageerd. Er is over gesproken, dan is het ook een kwestie van doen. Wij als D66 zijn blij omdat het weleens anders geweest is, dat ze er ruimhartig welwillend op heeft gereageerd. We kunnen ons vinden in de verzuchting van de PvdA, dat sommige aanbevelingen soms jaar in jaar uit gereïncarneerd lijken te worden. We dienen daarom ook graag mede de motie van de PvdA in. Het is een soort track record bijhouden, meer is het eigenlijk niet, van wat de voortgang is. Ik zie geen enkele basis van wantrouwen, maar meer samen aan hetzelfde einde van het touw trekken. In de commissie hebben we in onze bijdrage gesteld dat we niet ingaan op details. Belangrijk is dat die details in het jaarverslag benoemd worden. Dan kun je aan de knoppen draaien. Maar er zijn zaken die we niet onbenoemd willen laten. Dan gaat het om gebrekkige administratie rond huur en pacht van gemeentelijk vastgoed. Een terugkerend verzoeknummer. De interne controle van verschillende afdelingen. En een zeer punt: het vermeende gebrek aan commitment van een aantal ambtenaren op managementniveau in onze organisatie. Ik benadruk de term: het vermeende gebrek, de accountant stelt het wat sterker overigens. Kort even op die punten ingaan: de administratie rond huur en vastgoed. En nogmaals, het is een aantal keren teruggekomen. Dat het er nu weer pregnant op staat, in rood, vinden we eigenlijk een beetje droevig. We hebben enkele jaren geleden een ingrijpende reorganisatie gehad, om meer aandacht aan dat soort aspecten aan het beheer van het vastgoed te kunnen besteden. En kennelijk is die zaak nog niet op orde. We zouden dan ook graag horen waarom het nog steeds niet het geval lijkt te zijn. Het tweede punt: intern control binnen de afdelingen. Dit is ook steevast een punt dat de lijst met aanbevelingen aanvoert. Daarbij moet ik zeggen dat de reactie van het college op dat punt ons wat bevreemdt. Het accountantsteam beveelt een hard closure routine aan, zoals diverse grote gemeenten dat ook hanteren. Het college zegt: er moeten eerst subadministraties van de afdelingen op orde worden gebracht. Dan denken wij: die hard closure is juist een instrument om die subadministraties op orde te kunnen brengen. Voor ons is dat wel een belangrijk punt

waarop we graag voortgang willen zien. We komen niet met een motie; we begrijpen best dat er wat tijd overheen gaat. Maar we zouden wel graag van de wethouder een toezegging krijgen dat bijvoorbeeld de eerstkomende twee jaar die subadministraties op orde worden gebracht en dat die hard closure routine bij de jaarrekening van 2012 mogelijk is. Het laatste punt: het gebrek aan commitment. U reageert in de commissie daar zuinigjes op, u komt met een verbeterplan. Dat gaat ons niet ver genoeg. Dit vinden we dermate ernstig dat je wel van alles kunt vaststellen en beloven, maar op het moment dat het ambtelijk apparaat – het zullen enkelingen zijn – zich niet verantwoordelijk voelt, is er iets ernstig mis in de organisatie en dan doen wij hier alles voor Jan met de korte achternaam. Ik sluit af met een vooruitblik op de bestemming van het resultaat. Want we mogen daar bij de kadernota nog verder over praten. Ik sluit me aan bij vorige sprekers van GroenLinks en PvdA dat we moeten handelen naar letter en geest van het coalitieakkoord, als het gaat om de precariomeevaller. Eigenlijk vind ik dat mevrouw Langenacker dat heel netjes heeft verwoord. College: we begrijpen de problematiek, maar denk met ons ook een beetje politiek mee, hoe we dat wat beter kunnen inbedden in die uiteenvlechtingen van het resultaat. Want als we aan het coalitieakkoord gaan morrelen, komen we op de zeephelling terug. Voorzitter, over de jaarrekening zijn allerlei belangrijke zaken op te merken. Ik heb me beperkt tot de hoofdlijnen, niet zozeer terugblikkend maar gericht op verbeteringen van toekomende jaren.
Mevrouw OTTEN: Allereerst bedankt voor de mooie afsluiting van de jaarrekening van 2010. Trots maakt zich wel zorgen om de overschrijding. Eerder hoor ik raadsleden zeggen dat die overschrijdingen klein zijn. Klein of groot, het maakt Trots niet uit. In de komende tijd van grote bezuinigingen vinden wij het absoluut onverantwoordelijk om overschrijdingen te laten plaatsvinden. Ik wil dan ook aan de wethouder vragen welke maatregelen hij gaat nemen om overschrijdingen te voorkomen in de komende tijd.
De heer DE JONG: Ik vind het een knappe vraag die u stelt aan het college. We bezuinigen 35 miljoen tot 2018. Komt u zelf ook eens met een post, denk ik dan. Misschien kunt u bedenken waar we nog meer geld kunnen ophalen in geval van overschrijdingen.
Mevrouw OTTEN: Het is volgens mij de taak van het college, dus ik vroeg de wethouder wat hij gaat doen om te voorkomen dat overschrijdingen plaatsvinden. Wellicht kom ik op korte termijn wel met een idee.
De heer SNOEK: Het jaarverslag 2010. Als onze fractie terugkijkt op de prestaties van het college in 2010, denken we aan de unilocatie, digitaal parkeren, de klokkenluidersprocedure en aan Prisma dat het hele jaar dicht was. En dan blijkt nu nog eens 15 miljoen meer uitgegeven te zijn dan begroot. Het zijn niet allemaal groene smileys zullen we maar zeggen. De verleiding is dan ook groot op die smileys in te gaan, maar ik zal me beperken tot drie hoofdpunten: de btw-teruggave, budgetbeheersing en risico's. De laatste twee punten zijn ook door de RKC heel adequaat geadresseerd. De btw: ik ga het niet helemaal uitleggen, maar we krijgen btw terug vanwege de sport en dat is hartstikke mooi. De wethouder heeft eerder toegezegd dat waar we het geld aan gaan uitgeven, dat bepalen we in een nieuwe notitie. Een aantal partijen zegt dat het bedoeld is voor sport, zoals ook voormalig wethouder Divendal dat bedoeld had. Andere partijen zeggen dat er een andere bestemming voor is. Afgesproken is dat we die discussie nog voeren. In deze jaarrekening zien we dat het college een voorschot probeert te nemen op die discussie en 360.000 euro alvast bestemt voor de algemene reserve. We dienen daarom samen met Haarlem Plus, Actiepartij en de SP, een motie in. En we vragen nu niet uit te spreken waar het geld dan wel naar toe moet, maar we vragen deze 360.000 euro te betrekken bij het integrale besluit: wat gaan we doen met de gelden die we terugkrijgen van de btw? Een historische teruggave; ik spreek niet over geld van de toekomst. Genoeg over btw: budgetbeheersing. Ik zei het al in mijn interruptie: dit lijkt meer op een gat in de hand. 11 miljoen slechter gedaan dan begroot, 15 miljoen overschrijdingen. We hebben een vraag gesteld over 2,8 miljoen uit een post van

startersleningen. We hebben er een keurig technisch antwoord op gekregen, dat het zo complex was dat onze fractie het nog aan het pro-setten is. Misschien komen we daar nog op terug. We hebben dezelfde vraag als Trots: hoe gaat het college dat gat in zijn hand dichten, wat gaan we doen om het komende jaar met minder overschrijdingen geconfronteerd te worden? De risico's: drie stuks die we willen adresseren. De concernhuisvesting, de lening aan Strukton en het risico van de rijksbezuinigingen. De concernhuisvesting, op pagina 149, met stip binnengekomen in onze risico-top-tien. Met dank aan de klokkenluider natuurlijk, want die heeft ons erop gewezen. Dankzij de discussie die hij gestart is staat die hier nu, dus laten we hem er nog maar een keer voor bedanken. Wat ons verbaast is dat onze accountant, de partij die namens ons de jaarrekening controleert, die ons adviseert bij het bekijken van de jaarstukken, ons er vorig jaar wel op heeft gewezen dat de lening er stond bij onderhanden werken, maar niet heeft gevraagd of het risico van die 7 miljoen in de risicoparagraaf werd opgenomen. In die top tien met grootste risico's waar hij dus nu op twee staat – je zou kunnen zeggen het risico was toen wat minder groot. Het kleinste risico vorig jaar in deze paragraaf was 5 ton. De risico's die we vorig jaar hadden was echt wel wat groter dan 5 ton. Is het de taak van de accountant om te spreken over het jaarverslag, over de risico's te adviseren? Primair gaat de accountant over de jaarrekening, maar omdat ons weerstandsvermogen gekoppeld is aan die risicoparagraaf is het wel de taak van de accountant ons daar op te wijzen. We hebben zelf ook niet goed opgelet, want de accountant heeft gezegd dat we 7 miljoen risico lopen. Maar de accountant had ook moeten aandringen dit bedrag op te nemen in de risicoparagraaf. We dienen daarom samen met de Actiepartij een motie in: Verandering van spijs, waarin we vanwege deze overweging vragen als raad de wens uit te spreken rekening houdend met contractuele verplichtingen en geldende aanbestedingsregels, de relatie met de huidige accountant niet te verlengen. Kan dat? Ja, dat kan. Je kunt op voorhand geen enkele partij afwijzen, iedereen mag offreren, maar je kunt in de selectiefase en de gunningsfase de criteria zo inrichten dat deze partij eventjes niet meer aan de beurt komt. Wij vragen aan de raad met ons de wens uit te spreken dat het tijd is voor een nieuwe accountant.
Mevrouw LANGENACKER: Wij hebben als raad ook een auditcommissie waarin wij ook dit soort aanbestedingen voorbereiden. U vraagt er nu om, wij zouden er niet voor zijn om dat als raad in een motie vast te leggen.
De heer SNOEK: Twee redenen: de auditcommissie adviseert de raad. Wij als raad stellen uiteindelijk de accountant aan. Ten tweede: wat ons betreft is die auditcommissie een technische commissie. Wij willen daar juist geen politiek bedrijven. Je kunt zeggen: we zitten zelf in die auditcommissie, dus regel het daar dan onderhands. Dat willen we juist niet. We willen dat mensen van onze fractie die in de auditcommissie zitten een technische beoordeling maken. We willen hier in deze raad in openbaarheid met een motie zeggen: neem een andere accountant alstublieft.
Mevrouw LANGENACKER: De auditcommissie adviseert ons straks, daar kunnen we toch straks altijd nog een oordeel over vellen? We hoeven niet van tevoren een partij uit te … Ik vind het een beetje onzin eerlijk gezegd om een motie hierover in te dienen.
Mevrouw HOFFMANS: Mag ik even aanvullen? U zegt: als het over de auditcommissie gaat, is het een beetje onderhands regelen. Maar de taak van de auditcommissie is het vaststellen van criteria bij dit soort aanbestedingen. Dat heeft niets te maken met onderhands regelen, dat heeft te maken met een taak van de auditcommissie. Als dit niet tot de taken behoort, wat hoort dan volgens u wel tot de taken van de auditcommissie?
De heer SNOEK: De auditcommissie hoort technische criteria op te stellen. Wij als raad geven de kaders mee. Terug naar de vraag van mevrouw Langenacker: als we afwachten tot de auditcommissie met een advies komt, of misschien de hele aanbestedingsprocedure heeft doorlopen, dan is het dus te laat. Als we dit willen, als we met elkaar zeggen we willen een andere accountant, het is misschien even genoeg geweest al die jaren. Ik wil niet die hele partij diskwalificeren. Misschien is het na een paar jaar gewoon genoeg.

Laten ze het thuis niet horen. Dan moet je dus ook je aanbestedingsprocedure zo inrichten dat er ruimte is voor dat type overwegingen. Wij kunnen in de gunningsfase het criterium kwaliteitscontrole inrichten. En daarbij kunnen we dan aan de offrerende partijen vragen: wat hebt u in de afgelopen gedaan om een omissie zoals wij die constateren, te voorkomen? Ook onze huidige accountant, ik zal geen namen noemen, zal dan met een verhaal moeten komen en zal dan niet zo hoog scoren op dat criterium. Exit de oude partij, enter een nieuwe accountant. Dat is onze opzet.
De heer RUTTEN: Is deze techniek om een bepaalde partij bij voorbaat uit te sluiten bij een volgende gunning, wilt u daarvan staand beleid maken? Kunnen we dat ook tegemoet zien als het bijvoorbeeld gaat om de thuiszorg en ViVa!?
De heer SNOEK: Ik denk dat er een partij is die dat ook interessant zal vinden. Een partij op voorhand uitsluiten van een Europese aanbesteding kan alleen als ze veroordeeld zijn. Dat willen we dus niet.
De heer REESKAMP: Mijnheer Snoek, persoonlijk vind ik de toon die de accountant zet bij het jaarverslag en de jaarrekening best wel kritisch. Ik vind ook dat we moeten teruggaan naar de inhoud en ik sluit me aan bij vorige sprekers die zeggen dat we daar gewoon een protocol voor hebben. Daar moeten we niet te snel afstand van nemen. Maar de inhoud is dat ik van oordeel ben dat de accountant best een kritische toon zet naar de interne bedrijfsprocessen, naar de indicatoren. Laat ik zeggen: ik merk niet in de rapportage van de RKC dat zij daar vraagtekens bij zet. Uw kritiek op de accountant komt wel een beetje out of the blue.
De heer SNOEK: U hebt de motie voor u liggen. Daar staat niet in dat we de accountant niet kritisch genoeg vinden. We zeggen: de accountant had erop moeten aandringen dat dit risico ook vorig jaar in de risicoparagraaf was opgenomen. Is dat hun taak? Ik ben natuurlijk benaderd door de verantwoordelijke partner, want die wil natuurlijk ook verhaal halen. Als ik dan de vraag stel: stel dat die er dit jaar niet in had gestaan, had u ons er dan op gewezen? Hij zegt: ja, dan had ik dat wel gedaan. Maar hij zegt: het beoordelen van het risico dat u loopt met Fortress nu, is zwaarder dan vorig jaar. Dus dat is de kern van het verschil. Zij zeggen: vorig jaar was het risico nog niet zo groot. Wij zeggen: dat risico was groter dan 5 ton. Het had de accountant gesierd als hij ons daarop had gewezen. We zijn allemaal schuldig hier. Het college heeft fouten gemaakt als het gaat om de concernhuisvesting. En wat de klokkenluider heeft aangegeven. Wij hadden het vorig jaar kunnen zien in de jaarrekening. Maar we zijn allemaal al aan de beurt geweest een paar weken geleden. Daar zijn harde moties over ingediend en zelfs aangenomen. Iedereen komt aan de beurt in dit dossier. Het college is geweest, wij hebben fouten gemaakt, maar ook de accountant. En dat adresseren wij vanavond. Ik wil afronden: het bevreemdt ons na zoveel discussie over een lening aan Fortress dat het college toch 1,9 miljoen leent aan Strukton in 2009. Misschien kan de wethouder daar nog een korte reactie op geven. Als Jerry Springers final thought nog even: terug naar de risicoparagraaf. Vorig jaar achtte het college het risico van de rijksbezuinigingen 30 miljoen. De SP zei dat het zou meevallen. Nu zegt ook het college: dat valt wel mee, we achten het risico nog 7,5 miljoen of zo. Dat is een positieve gedachte om mee te nemen naar de kadernota.
De heer REESKAMP: Over die lening aan Strukton, hier wreekt zich dat dit dossier zich in de vorige periode goeddeels in beslotenheid heeft afgespeeld, ik kan me herinneren dat van de zijde van het CDA, toen wethouder Divendal met een verantwoording kwam, en zei dat er drie maanden daarvoor een lening was afgesloten, het CDA zich niet kritisch heeft opgesteld. Ik kan me herinneren dat D66 als enige – we konden er niet veel aan doen – maar zei: wat krijgen we nou?
De heer SNOEK: Aan dit spelletje wil ik niet te veel tijd besteden.
De heer REESKAMP: Het is geen spelletje. Ik wil alleen maar aangeven dat je dingen vaak kunt afwenden als je wakker bent op het moment dat je ze constateert. Achteraf praten, dat kan iedereen.

De VOORZITTER: Van de kant van de heer Snoek zijn wat kritische noten gekraakt over de accountant. Het is goed om hier te melden dat de accountant een brief heeft gestuurd, waarin die ingaat op deze materie. Wie ten slotte?
De heer VRUGT: Voorzitter, er is natuurlijk al heel veel gezegd. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik het wel hoopvol vind dat diverse coalitiepartijen dezelfde constatering doen als we in de commissie al deden, dat de in het coalitieakkoord opgenomen afspraken over wat we gaan doen met de precario-opbrengst niet wordt ingevuld en dat diezelfde partijen dat hier nog eens herhalen, maar niet met een voorstel komen om toch het coalitieakkoord te volgen. Ik constateer daarmee dat er misschien ook op andere vlakken van het coalitieakkoord nog hoopvolle veranderingen te wachten staan. Het jaarverslag en met name ook de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie en dat van de accountant leest als een déjà vu; het is al jarenlang aan de orde. Vandaar dat ik me zal beperken tot een motie die we samen met het CDA in willen dienen, een motie van bezorgdheid. Ik hoor al meer mensen het woord 'zorg' uitspreken; dat geldt voor ons ook. (Spreker leest de motie voor)

Motie 16.1: Motie van Bezorgdheid: Met de vingers op de zere plekken valt het doek voor blinde vlekken
“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, woensdag 1 juni 2011, in beraadslaging over jaarverslag en jaarrekening 2010 en bijbehorende stukken, concluderende dat de bevindingen uit het accountantsrapport, zowel als het advies van de RKC, duidelijk maken dat:

- de verbeterslag van de administratieve en organisatorische processen nog altijd zeer matig is en op een enkel punt de kwaliteit zelfs achteruit is gegaan, ondanks de jarenlange beloftes tot beterschap;
- uitgerekend de huur- en pachtadministratie, zoveel jaar na de vastgoedenquête, nog altijd niet op orde zijn, hetgeen in deze tijden van bezuinigingen volstrekt onverantwoord is;
- de risico’s nog altijd onvoldoende inzichtelijk en beheersbaar zijn en de raad hierop dan ook nog altijd te weinig sturing kan uitoefenen;
- aanbevelingen van de RKC nog altijd onvoldoende opvolging vinden;
- er nog altijd niet geringe overschrijdingen van door de raad verstrekte budgetten plaatsvinden;
- de organisatie al met al beslist (nog) niet op het wenselijke niveau van efficiëntie, beheersbaarheid en controle is.

Spreekt zijn uiterste bezorgdheid uit over deze terugkerende conclusies en verwacht van het college een daadwerkelijke verbetering op deze al lang slepende punten van zorg, in deze tijd waarin wij ook meer dan een forse inspanningen vragen van de samenleving en van de Haarlemse inwoners.
En gaat over tot de orde van de dag.”
Ondertekend door: CDA en Actiepartij

De VOORZITTER: Een geestrijk betoog ...Volgens mij was dit de eerste termijn van de raad; dat betekent dat we gaan pauzeren, maar ik wil u toch nog graag even wijzen op het feit dat wij erin geslaagd zijn om een nieuwe concern controller aan te trekken en dat is de heer Martin Jonker, die hier achter ons zit. Hij is econoom en heeft een MBA gedaan en hij heeft veel ervaring opgedaan in onder andere Amsterdam en Zaanstad. Dus ik vermoed dat alles wat hier opgemerkt is over wat er allemaal nog verbeterd kan worden, dat hij dat tot zich genomen heeft en dat hij ook wel een beetje weet wat er hier nu aan werk ligt. En dat hij nog lang en gelukkig bij ons blijft. We wensen hem allemaal veel succes. Ik stel voor dat we pauzeren tot tien over tien.

Pauze

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering en dan wil ik de heer Heiliegers vragen om te reageren op uw eerste termijn.
Wethouder HEILIEGERS: Het is natuurlijk een belangrijk moment in een jaar, als je de jaarstukken van het jaar voorafgaand met elkaar bespreekt; niet alleen hier, maar ook in de commissies. Dank ook voor de complimenten die het college heeft ontvangen; ik neem ze van harte aan. Ik denk dat het goed is om ook die complimenten door te geven aan de ambtelijke organisatie, want die heeft ook heel hard gewerkt om de reacties van het college goed te doen. Maar ook het college dankt en complimenteert de voorzitter en haar team van de Rekenkamercommissie. Dat even voorafgaand. Ik wil graag, met uw goedvinden, voorzitter, een aantal onderwerpen bij de kop pakken: de Rekenkamercommissie, het proces en de uitkomsten die eruit gekomen zijn, de informatiewaarde en de leesbaarheid, dan een aantal losse aspecten inclusief de moties die u daarbij heeft ingediend. U heeft gezien in de afgelopen dagen dat wij een aantal van de vragen, ook omdat de commissie Bestuur de behandeling wat korter in de tijd was, ook schriftelijk hebben afgedaan naar u. Daar is veel informatie in gegeven, dat hebben we teruggekoppeld gekregen, dat het een duidelijke beantwoording was. Dan pak ik even bij de kop: de Rekenkamercommissie en de uitkomsten die we daarin hebben gezien. Een aantal van u heeft ook genoemd – en de Partij van de Arbeid voorop met de motie – de onderwerpen die in het verleden genoemd zijn als aanbeveling maar die moeten ook echt serieus genomen worden en daar moet ook wat mee gedaan worden. Ik kan u zeggen, ik neem dat ter harte, ik ga er ook wat mee doen; dat hebben andere colleges ook gedaan. Maar spreek me erop aan: we gaan dat ook daadwerkelijk doen. Ook zijn er specifiek een aantal opmerkingen gemaakt onder meer door Trots en CDA over het aspect ‘budgetbeheersing’. Natuurlijk beheersen wij het budget; de ambtelijke organisatie staat wat dat betreft ook onder scherpe controle om de budgetbeheersing te doen en overschrijdingen houden we scherp in de gaten en de bestuursrapportages zijn daar wat ons betreft ook de communicatiemomenten voor. Als laatste even over het proces rondom de Rekenkamercommissie en de uitkomsten daarvan; wij gaan ook duidelijker en nog meer communiceren wat dat betreft in de planning- en controlcyclus die u ook al krijgt van ons. Dan wil ik de sprong maken naar de leesbaarheid van de informatie. Een aantal partijen heeft gezegd: “Voor een deel stamt het uit het vorig college, voor een deel is het dit college”, dus voor je het weet ga je de smileys doen die je eigenlijk niet zou willen zien maar die misschien wel goed zijn. Wij hebben gemeend – en dat is een advies van de Rekenkamercommissie om dat naar ons toe te trekken – om samen met de werkgroep Informatiewaarde de nieuwe meetaspecten en indicatoren te bespreken. Dat moet op korte termijn gebeuren, zeker omdat de wens geuit is dat te doen voor de begroting van 2012 en het jaarverslag van 2012, dus dat moet in de komende maanden gebeuren, richting september, om het uiteindelijk bij de begrotingsbehandeling mee te nemen. Dus dat gaan wij doen, daarin. **(toezegging)** Dan, voorzitter, nog een aantal losse aspecten die genoemd zijn. Er is ook in de commissie een vraag aan de orde geweest rondom de bezuinigingsoperatie: kunnen we dat teruggekoppeld krijgen in de planning- en controlcyclus, ook als meetmoment? Dat beloof ik u: dat gaan we standaard meenemen. **(toezegging)** Datzelfde geldt voor het aspect: kunnen we meer diepgang bieden? De heer Reeskamp noemde dat in zijn opmerkingen ook nu weer en in de commissievergadering; kunnen we wat meer relatie leggen tot de beleidsprestaties en de daadwerkelijk bestede middelen? Dat is wat mij betreft ook goed, we bespreken in de komende drie maanden de informatiewaarde en dan gaan we dat doen. **(toezegging)** Dan zijn er opmerkingen gemaakt, vooral door het CDA, rondom de risicobeheersing en u noemde daar met name ook concernhuisvesting. Het college vindt dit echt een belangrijk aandachtspunt, ik wil dat daar geen misverstand over bestaat. We hebben uit en te na gesproken, ook in de vorige raad, rondom dit onderwerp en ik denk – en ik kan daar niet duidelijk genoeg over zijn – dat de brief van Ernst & Young – die heeft u natuurlijk ook gehad – iedereen heeft

daar zijn waarheid in, maar ook zijn verantwoordelijkheid. De slotsom die daar genoemd is – ik wil hem toch even kort noemen, mijnheer Snoek: “Wij zijn van mening dat zowel de jaarrekening 2009-2010 met het op het moment van de accountantscontrole beschikbare informatie in de jaarrekeningen door het college een juiste en volledige weergave van de risico’s zijn geweest” etc. In mijn optiek is dat dus ook een bevestiging van hoe we daar in zitten.
De heer SNOEK: Voorzitter, interruptie, ik wil ook graag nog even een zin voorlezen uit de brief van de accountant: “Opname in het jaarverslag van dit risico hebben wij vanwege het belang van het risico onvoldoende geacht.” De accountant achtte het belang van het risico voor de concernhuisvesting van 7,5 miljoen onvoldoende voor opname in de risicoparagraaf, dat is ons bezwaar.
Wethouder HEILIEGERS: Ik hoor wat u zegt. Ik vind het toch echt belangrijk om uiteindelijk de slotzin van de accountant van Ernst & Young te noemen: daar staat heel duidelijk in dat zij 2009 en 2010 beoordeeld hebben zoals ze dat nu beoordelen en zo staan wij er ook in.
De heer SNOEK: U heeft niet een eigen positie daarbij nog?
Wethouder HEILIEGERS: Nee, daar heeft u gelukkig een positie in, u heeft ook een motie ingediend, en daar gaat de raad ook over en de commissie. Dus daar moeten we geen oordeel in hebben. Ik denk dat het wel verstandig en netje is om te noemen vanuit het college dat aanbestedingsprocedures in geval van een nieuwe accountant gehanteerd moeten worden, dus uitspraken die vooraf gedaan worden, die zijn aan u. Dan het aspect, ook belangrijk, hoe we met de schuldenafbouw omgaan. Ik heb u ook in de commissie gezegd – en dat is ook technisch uitgelegd, dat we het nu hebben moeten aanwenden om de jaarrekening sluitend te krijgen en het rekenresultaat daarbij dicht te maken – dat vooral van belang is dat wij gezegd hebben, en dat heb ik u ook beloofd, dat wij voor de kadernota met een voorstel komen hoe we tot de afbouw van de schuld gaan komen. **(toezegging)** En ik zal u zeggen, die informatienota bestaat uit drie brokken: de heer De Jong noemde het al, het woord solvabiliteit of de definitie ervan, dat is niet het juiste, dus we gaan u helpen – en ons ook – met de nieuwe definitie rondom hoe je moet kijken naar schulden die je hebt in relatie tot de investeringen en de begrotingswaarde die je hebt, dat is één. Het tweede is, er is een afspraak conform het coalitieakkoord; daar houdt het college zich ook aan, dus we gaan een verduidelijking geven hoe we met de precariogelden om moeten gaan in deze periode, en er is een motie aangenomen in november vorig jaar waarin gevraagd wordt: ‘Geef ons een doorkijk naar de lange termijn, dertig jaar, hoe we met de afbouw van de schulden omgaan.’ Daar zijn heel veel scenario’s mogelijk, kan ik u zeggen. U krijgt op hoofdlijnen een doorkijk rondom de mogelijkheden daarin en in de komende maanden gaan we met u in de commissie daar nog verder over spreken, in aanloop naar de begroting. **(toezegging)** Ook binnen het college moet daar nog duidelijkheid over gaan komen. Dat is wat ik u toezeg rondom de informatienota, rondom de schuldenafbouw. Dan – collega Cassee was er niet – is er een vraag gesteld over maatregelen te treffen rondom de administratie van het vastgoed, maar eigenlijk rondom activa; de administratie en de subadministraties. Ook dat is door mij toegezegd in de commissies: wij maken daar een plan voor rondom de bedrijfsvoering en we nemen mee welke stappen we daarin gaan zetten om dat te verdelen, in het licht van de motie die de PvdA hier heeft liggen. **(toezegging)** Dan nog een aantal losse items, de opmerking van de heer Reeskamp rondom de hard closure: uw wens is, mogen we dat verwachten bij de jaarrekening van 2012? Het antwoord daarop is ‘ja’, daar gaan we ons sterk voor maken. **(toezegging)** Dan is er nog een opmerking gemaakt door het CDA rondom risico’s in relatie tot de lening van Strukton. Ik wil daar niet in detail op ingaan; dat is met u besproken in het verleden en dat is gedeeld met de raad. Volgens mij is daar alle informatie over dat dat besloten is destijds. Dan de moties die er staan. Motie 16.1, een motie van bezorgdheid van het CDA en de Actiepartij. Het college raadt deze motie af, want wij hebben het volste vertrouwen dat het gaat lukken wat dat betreft. “Aan de

slag met de aanbevelingen"; daar heb ik volgens mij al genoeg over gezegd, dat is denk ik helder; die nemen we over van de PvdA en de andere indieners. Dan is er een motie ingediend door het CDA, 'Integraal besluit btw-teruggaaf'. Ik heb even kort overleg gevoerd met de portefeuillehouder over dit onderwerp – dat heeft u misschien gezien, dat ik wat heen en weer liep aan het begin van de vergadering. Het klopt inderdaad dat wij hebben afgesproken dat we een integrale afweging gaan maken, dus we nemen uw motie over. Dan de motie 'Verandering van spijs': dat is een motie waar u zelf over gaat, daar heb ik geen wijsheid over te zeggen rondom de Europese aanbesteding. Voorzitter, wat dat betreft zijn dat mijn opmerkingen naar aanleiding van.
De VOORZITTER: Goed, kort en krachtig. Een korte tweede termijn.
De heer DE JONG: Ik begrijp niet helemaal wat de wethouder nu toezegt bij de motie van het CDA. Volgens mij gaat de motie over de sport-btw, klopt dat? En kunt u mij vertellen wat dat betekent voor het resultaat zoals dat nu staat in de jaarcijfers?
Wethouder HEILIEGERS: Ja, dat betekent dat het resultaat in de jaarcijfers niet verandert, maar er is een grote discussie met de Belastingdienst, die heeft een waarde van 5,1 miljoen, meen ik. Daar is toen afgesproken met de portefeuillehouder Sport dat we nader gaan beschouwen of en hoe we dit gaan verwerken en voorstellen met een notitie te komen naar de commissie Samenleving en dat daarna wordt bepaald of die 360.000 euro daar van mag. Voor nu is het geen aanpassing.
De heer DE JONG: Ik was namelijk in de veronderstelling dat dat pas later was verantwoord in de jaarrekening 2010, maar dat is dus niet zo? Die 360.000 euro.
De VOORZITTER: Anderen die nog iets willen opmerken als tweede termijn?
De heer SNOEK: De mededelingen van de wethouder lijken mij voldoende om de motie over de btw in te trekken.
De VOORZITTER: Oké, dat is makkelijk. Nog anderen? Dan gaan we stemmen. Dan hebben we de motie van bezorgdheid van het CDA en de Actiepartij en de motie 'Aan de slag met de aanbevelingen' waarvan de wethouder al gezegd heeft dat hij die aanbevelingen overneemt, maar het is gebruikelijk dat we dat ook even bevestigen met de stemming. Laten we daar maar mee beginnen.

Motie 16.2: Aan de slag met aanbevelingen
"De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 1 juni 2011,
Constaterende dat:

- zowel de accountant als de Rekenkamercommissie (RKC), al dan niet verwoord in een zogenaamde managementletter, verschillende kanttekeningen en aanbevelingen formuleert bij de jaarrekening en het jaarverslag;
- zowel de accountant als de RKC sommige aanbevelingen bij de jaarrekening jaren achter elkaar doet, zonder dat er in de tussentijd veel mee gebeurt.

Overwegende dat:

- het college geacht wordt werk te maken van deze kanttekeningen en aanbevelingen;
- de raad strakker wil toezien op uitvoering van de aanbevelingen van de accountant en de RKC;
- een systematische terugkoppeling van de follow-up van de aanbevelingen door het college hiervoor onontbeerlijk is;
- terugkoppeling op dit moment enkel gebeurt in de bestuursrapportages, waardoor debat over oude aanbevelingen en de aanbevelingen bij de nieuwe jaarrekening op verschillende momenten plaatsvindt.

Verzoekt het college:

- voortaan in het jaarverslag een overzicht op te nemen met aanbevelingen van de accountant en RKC over voorgaande jaarverslagen en jaarrekeningen;
- in dit overzicht aan te geven wat er sindsdien met de aanbevelingen is gedaan.

En gaat over tot de orde van de dag."

Ondertekend door: PvdA, D66, GroenLinks en CDA.

De VOORZITTER: Wie stemt daar voor, raadsbreed, neem ik aan? Die is aangenomen. Dan de motie van bezorgdheid (16.1), 'Met de vingers op de zere plekken valt het doek voor blinde vlekken'; wil iemand een stemverklaring afgeven?
Mevrouw LANGENACKER: Wij delen de zorg, vandaar onze eigen motie, maar in deze motie worden geen oplossingen geboden, dus wij zullen hier niet mee instemmen.
Mevrouw HOFFMANS: Ik sluit me aan bij mevrouw Langenacker.
De heer REESKAMP: D66 sluit zich aan bij voorgaande sprekers.
De VOORZITTER: Nog meer zwaan-kleef-aan-effect.
De heer VAN DE MANAKKER: Wij sluiten ons ook aan bij de vorige sprekers.
De VOORZITTER: Dan breng ik haar in stemming; wie steunt de motie? CDA, Actiepartij en Haarlem Plus. Over het voorstel nog stemverklaringen? Nee? Is vastgesteld, alles, A tot en met F.
De heer SNOEK: Voorzitter, onze motie 'Verandering van spijs', 16.4, is nog niet in stemming gebracht.
Mevrouw KERBERT: Voorzitter, mag ik daar iets over zeggen? Aangezien ik in het dagelijks leven werkzaam ben voor een accountantsadviesbureau zou ik mij graag in dezen willen onthouden van stemming om alle schijn van belangenverstrengeling te vermijden.
De VOORZITTER: Wat formuleert u dat keurig. Over deze motie moet nog gestemd worden; wil iemand over deze motie een stemverklaring afleggen?

Motie 16.4: Verandering van spijs ...
"De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 1 juni 2011,
Overwegende dat:

- de gemeenteaccountant in opdracht van de raad[*] de gemeentelijke jaarstukken controleert;
- de gemeenteaccountant bij de controle van de jaarstukken over 2009 wel melding heeft gemaakt van het risico dat de gemeente Haarlem loopt bij de lening aan Fortress voor Zijlpoort, maar er niet op heeft aangedrongen dat dit risico werd opgenomen in de risicoparagraaf;
- vermelding van grote risico's in de risicoparagraaf van groot belang is voor de jaarrekening, omdat op basis van deze risicoparagraaf het vereiste weerstandsvermogen wordt bepaald.

Spreekt de wens uit om, rekening houdend met contractuele verplichtingen en geldende aanbestedingsregels, de relatie met de huidige gemeentelijke accountant niet te verlengen.
En gaat over tot de orde van de dag."
Ondertekend door: CDA en Actiepartij

Mevrouw HOFFMANS: Nu ben ik de eerste, dus nu moet ik het zelf zeggen, dat is jammer. Er zijn regels voor aanbestedingen, de auditcommissie gaat er de komende periode de criteria voor opstellen, en daarna gaan wij er als raad wat mij betreft over stemmen.
De heer REESKAMP: D66 is niet wars van verandering van spijs, maar dit is een belangrijke zaak, dit moeten we ordentelijk doen en daar hebben we regels voor en die gaan we toepassen.

[*] "De benoeming van de accountant door de raad geschiedt voor een periode van vijf jaar. De auditcommissie brengt hierover een advies uit aan de raad." (Verordening controle op het financieel beheer en op de inrichting van de financiële organisatie van de gemeente Haarlem, art. 2, lid 3)

De heer DE JONG: Voorzitter, het is goed om eens van accountant te wisselen, maar wij willen graag de auditcommissie haar onafhankelijke gang laten gaan.
Mevrouw LANGENACKER: Wij sluiten ons aan bij de voorgaande sprekers.
De VOORZITTER: Wat gaat het allemaal vlot vanavond. Dan kijk ik formeel nog even wie de motie nog steunt. Dat zijn het CDA, de Actiepartij en Haarlem Plus, waarmee die is verworpen.

MOTIES VREEMD AAN DE ORDE VAN DE DAG

De VOORZITTER: Dan zijn we nu toch toegekomen aan de moties vreemd, dat zijn er drie: coffeeshopbeleid, Teyler College en het pontje. We beginnen met het coffeeshopbeleid.

20. MOTIE HANDHAAF HET COFFIESHOPBELEID

De VOORZITTER: Ik ben natuurlijk portefeuillehouder, dus wellicht is het handig als de heer Visser zich paraat houdt om het voorzitterschap over te nemen. Dan leg ik officieel nu de keten af en geeft het voorzitterschap over aan de heer Visser.

Motie 20: Handhaaf het coffeeshopbeleid
"De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 1 juni 2011,
Overwegende dat:
- er plannen zijn voor een nieuwe locatie voor een coffeeshop aan de Jansweg;
- de burgemeester heeft aangegeven bij de beoordeling van nieuwe locaties 'rekening te houden met het toekomstige nieuwe coffeeshopbeleid van de overheid over de afstandscriteria ten opzichte van scholen';[*]
- het gemeentelijk coffeeshopbeleid voorschrijft dat in Haarlem niet meer dan vijftien coffeeshops zijn, waarvan tien in het centrum en vijf daarbuiten;
- Haarlem momenteel zestien coffeeshops kent, tien in het centrum en zes daarbuiten;
- het terugbrengen van het aantal coffeeshops in Haarlem in het verleden een moeizame zaak is gebleken.

Verzoekt het college:
- vooralsnog geen nieuwe locaties toe te staan binnen een straal van 350 m van scholen;
- in het licht van het eigen gemeentelijke coffeeshopbeleid geen nieuwe locaties voor coffeeshops toe te staan (noch in het centrum, noch daarbuiten) zolang er in Haarlem meer dan de beleidsmatig vastgelegde vijftien coffeeshops zijn.

En gaat over tot de orde van de dag."
Ondertekend door: CDA, VVD, Trots en OPH.

De WND. VOORZITTER: Motie Coffeeshopbeleid; ik geef het woord aan de indiener, de heer Snoek, CDA.
De heer SNOEK: Ik zal het heel kort houden, want zoveel tijd hebben we niet meer. Vooropstaat dat het CDA niet principieel tegen coffeeshops in het centrum van Haarlem is. Ook tijdens de verkiezingscampagne hebben we aangegeven dat er in het centrum van

[*] Op dit moment dient de minimale afstand tussen een coffeeshop en een school in het centrum **150 m** te bedragen. Het kabinet is voornemens deze afstand te vergroten tot **350 m**.
Op dit moment bevinden zich twee scholen in de nabijheid van de beoogde locatie aan de Jansweg. Dit betreft het Luzac College op het adres Kennemerplein 2. Hemelsbreed bedraagt de afstand tussen de beoogde locatie aan de Jansweg en Kennemerplein 2 **228 m.**
Op het adres Parklaan 108 bevindt zich openbare basisschool De Kring. De afstand tussen deze school en beoogde locatie aan de Jansweg bedraagt hemelsbreed: **225 m.**

Haarlem plek is voor coffeeshops, maar het gemeentelijk coffeeshopbeleid schrijft voor: 15 coffeeshops en we hebben er nu 16. Er is sprake van een aanvraag voor een nieuwe locatie aan de Jansweg. Wij zeggen: Gemeente, het heeft zoveel moeite gekost om het aantal coffeeshops van het aantal van 25 terug te brengen naar de huidige 16 en een actief uitkoopbeleid is niet haalbaar: het kost je heel veel geld. Als je nu een kans ziet om die 15 te halen waar we al jaren tegenaan hikken, grijp die kans dan en accommodeer niet nieuwe coffeeshops in het centrum. Daarnaast speelt ook gewoon voor deze specifieke locatie het afstandscriterium van 350 m; er liggen 2 scholen binnen 350 m van deze locatie. De portefeuillehouder heeft zelf aangegeven dat hij dat criterium ook wil hanteren; in de commissie Bestuur heeft u gezegd dat dat een bezwaargrond zou zijn, dus misschien nog een heel korte reactie: u zult de mensen aan de Jansweg er een plezier mee doen als u ook kunt aangeven dat dit inderdaad grond is om niet de nieuwe locatie op die plek toe te staan.
De VOORZITTER: Nog iemand van de mede-indieners die iets toe te voegen heeft? Niemand? Iemand anders nog? De portefeuillehouder.
De BURGEMEESTER: Even vooropgesteld dat het nog helemaal niet zeker is dat de verhuizing van die coffeeshop doorgaat, want er zijn twee zaken waarnaar gekeken wordt: eentje van particuliere aard omdat die coffeeshop er nog niet helemaal uit is met degene die dat pand verhuurt, geloof ik, dus dat is een heel belangrijk voorbehoud. En aan de andere kant geldt ook nog eens in het beleid dat je ook een goede afweging moet maken of er daar niet sprake is van onevenredige overlast, dus dat zullen we eerst nog moeten bekijken. Maar de kernvraag was of ik principieel tegenstander zou zijn van het verhuizen van de coffeeshop. Nou, nee, mijn opvatting over dat coffeeshopbeleid is dat het streng doch rechtvaardig moet zijn. Dat het streng is, dat weet u, want daar spraken we in de commissie Bestuur nog wel eens over, en velen vinden dan dat ik veel te streng ben. Dus daar hoeven we het verder niet over te hebben. Maar de rechtvaardigheid die moet natuurlijk ook zegevieren en daar wil ik graag eerst even een citaat naar voren brengen van de heer Van Haga. Ik hoorde hem net zeggen, rond de discussie over het Slachthuis: “Een ondernemer moet kunnen ondernemen binnen de grenzen die wij hem stellen.” En dat geldt wat mij betreft ook voor ondernemers van coffeeshops: in het beleid is gewoon vastgesteld dat er tien coffeeshops in het centrum mogen zijn en dan zie ik geen aanleiding om dan een mogelijke verhuizing aan te grijpen om dan te proberen zo’n coffeeshop weg te saneren. Bovendien is dat ook helemaal niet praktisch, want als we zeggen: ‘die verhuizing kan niet doorgaan’, dan blijft hij gewoon op de huidige plek zitten, dus dat schiet helemaal niet op. Dat is één. De andere kant is dat je ook natuurlijk het huidige beleid toe moet passen – en ik weet dat er een voornemen is in de Kamer het afstandscriterium te gaan herzien, want dat staat in het regeerakkoord – maar ik vind dat we ons moeten richten op het huidige afstandscriterium, waarbij je uiteraard wel een ondernemer op de hoogte moet stellen dat dat kan gaan wijzigen en dat hij dus geen enkel recht kan ontlenen aan die medewerking omdat we gewoon onverkort, als dat nieuwe beleid vastgesteld wordt, daaraan vast zullen gaan houden. Dus dat is dan helemaal voor risico van de coffeeshopeigenaar. Dus met alle slagen om de arm, want waarschijnlijk is het een theoretisch geval, zou ik zeggen: streng doch rechtvaardig maar wat mij betreft is de rechtvaardigheid dat dit gewoon past binnen het door de gemeenteraad vastgestelde beleid.
De VOORZITTER: Zoals u weet, is een motie niet de gelegenheid om uitvoerig in debat te gaan. Een korte reactie, tweede termijn, en dan een heel korte reactie van de portefeuillehouder in tweede termijn, en dan kunnen we daarna tot stemming overgaan.
De heer SNOEK: Hebben we het nou over tien in het centrum of over vijftien in Haarlem? Dat is een interpretatie van wat stel je hoger: gaat het om vijftien in Haarlem of tien in het centrum of zelfs daarbuiten? Wat mij betreft kijken we naar die vijftien in Haarlem, maar dat is aan ieder voor zich om daar een afweging in te maken, daar wil ik niet leidend in zijn. Ik hoor u wel zeggen – want ik heb het verslag van de commissie

Bestuur hier nog op nagekeken – u neemt afstand van de formulering zoals het staat in het verslag van de commissie Bestuur waarin u stelt dat 350 m wel een criterium is dat u nu al wilt meenemen in de beoordeling van de nieuwe locatie.
De VOORZITTER: Dit was uw tweede termijn?
De heer SNOEK: Ja, dat was een vraag.
De BURGEMEESTER: U snapt dat ik me helemaal richt naar de voorzitter, want anders krijg ik daar straks last van. Maar ik weet niet precies wat ik daar gezegd heb, dat zou ik na moeten kijken, maar ik vind dat je dit moet beoordelen naar de huidige geldende regels, waarbij je natuurlijk niet moet verzuimen om een coffeeshopeigenaar erop te wijzen dat die regels binnenkort misschien zullen veranderen en dat dat dan een nieuwe situatie op kan leveren. En dan is wat mij betreft de zaak verder voor risico van de coffeeshophouder, want ik zou het heel raar vinden om dat nu al te gaan hanteren, terwijl we nog maar af moeten wachten of dat ooit een regel wordt die door de Kamer wordt overgenomen.
De heer SNOEK: Maar gaat u dan handhaven, als het dan 350 m wordt?
De BURGEMEESTER: Dat hangt wat mij betreft af van de vraag – daar gaan we met elkaar natuurlijk ook over spreken – hoe het Rijk dit denkt te gaan regelen. Want als het Rijk gaat zeggen 'gaat u dit maar handhaven' en het komt erop neer dat wij als gemeente Haarlem coffeeshophouders uit moeten gaan kopen op drie keer de jaaromzet, ik noem maar wat, dan wil ik wel graag met u van gedachten wisselen of we dat gaan doen. Maar in principe gaan we dat natuurlijk handhaven, tenzij dat een gigantisch financieel nadeel voor de gemeente met zich meebrengt.
De VOORZITTER: Dames en heren, ik stel voor de beraadslaging te sluiten en over te gaan tot stemming. Wie van u heeft een stemverklaring?
Mevrouw LEITNER: Wij stemmen niet in met deze motie, wij nemen genoegen met de reactie van de burgemeester. Het gaat om de locatie van de bestaande coffeeshop. Wij gaan geen coffeeshop sluiten, en we grijpen zeker geen verhuizing aan om tot een sluiting over te gaan. Het afstandscriterium is inderdaad iets waar we het later ook nog met elkaar over zullen hebben. Er zit een kern in van symboolpolitiek; er zijn ook andere zaken met betrekking tot het coffeeshopbeleid die belangrijk zijn, zoals de controle dat er geen jongeren worden toegelaten. Daar is deze burgemeester heel fel op, dus dat is daarmee ...
Mevrouw KOPER: Voorzitter, het zal u niet verbazen, wij stemmen ook met deze motie niet in. Ten eerste, deze nieuwe locatie is nog verder weg van de scholen dan waar ze nu zitten. Het criterium, u had het net over tien in de binnenstad, ligt ook gewoon vastgelegd in ons beleid, dus je kunt er wel weer vijf buiten de binnenstad blijven trekken, maar dat is een heel ander verhaal. De nota die er van het kabinet nu ligt, geeft nog geen enkele uitleg over hoe en wat, dus daar kunnen we nog helemaal niet op anticiperen zoals u wilt. En één puntje van kritiek nog wel, dat geef ik even de portefeuillehouder mee. Bij dit soort processen is communicatie met de buurt en de ondernemers naar mijn mening ook van belang dus als er zo'n vraag aankomt, en ik begrijp net dat het nog niet allemaal heel reëel is, maar als dat het wel wordt, betrek die er dan ook vooral bij.
Mevrouw SIKKEMA: Wij stemmen ook niet met deze motie in, we zijn ook erg tevreden met het antwoord van de burgemeester. Wij zijn ook meer voor beleid dat selecteert op kwaliteit en dan heb ik het niet over de wiet zelf, maar over strengheid in het toezicht en handhaving van de regels, en dan niet op basis van afstandscriteria.
De heer SCHRAMA: Haarlem Plus zal de motie wel steunen. Reden is dat ik het belangrijk vind dat regeren vooruitzien is. Regeren is niet repareren, en als de vooruitzichten op korte termijn die afstand van 350 m gaan worden, vind ik het een beetje vreemd om te zeggen: we doen het nu wel, maar als het komt dan gaan we het weer terugdraaien. Dat is een slechte manier; je moet vooruitzien. En als het 350 m gaat worden, heb je de mogelijkheid het nu alvast in kaart te brengen. Ik steun die motie wel.

De heer HILTEMANN: Wij steunen de motie niet, wij vinden dat we nog steeds uit moeten gaan van bestaand beleid. We hebben het de hele avond al gehad over juridische procedures, hier kun je die zeker verwachten.
De VOORZITTER: Niemand meer? Wie van u steunt deze motie? Dat is de VVD, Haarlem Plus, Trots, Ouderenpartij Haarlem, CDA. Ik kijk naar de griffier die ongetwijfeld meegeteld heeft, hij schudt het hoofd; dan heeft de motie het niet gehaald. Voorzitter, aan u het woord weer.

De VOORZITTER: Dank u wel voor de uitstekende leiding. Ik had verzuimd net ook nog de motie vreemd van de Actiepartij te noemen over de Wmo-raad, dus die komt er ook bij. Laten we nu het Teyler College nemen. Ik stel voor dat de heer Aynan eerst even zijn vragen stelt.
De heer AYNAN: Een huishoudelijke mededeling, eigenlijk: door een fout in de communicatie hebben onze technische vragen die wij vorige week mede namens GroenLinks, VVD, D66 en SP hebben gemeld, het college nooit bereikt. Wij hebben echter de antwoorden op onze vragen nodig om te kunnen bepalen of we de motie van Trots wel of niet kunnen steunen. En ik veronderstel dat mevrouw Otten zowel de vragen als de antwoorden ook graag wil inzien. En daarom verzoek ik Trots de motie aan te houden en ik verzoek het college of de griffie eigenlijk, om de technische vragen – die wel gemeld zijn, maar niet doorgemaild – voor aanstaande donderdag te beantwoorden en in de commissie Samenleving te agenderen.
De VOORZITTER: Kunt u daar ook mee instemmen, mevrouw Otten?
Mevrouw OTTEN: Daar kan ik wel mee instemmen, maar volgens mij is het best de moeite waard om de vragen aan de wethouder te stellen. Wellicht dat er antwoorden komen.
De heer AYNAN: Die liggen daar op tafel. En zoals ik heb vernomen is de ambtenaar die daar over gaat, hier niet in huis. En het lijkt mij een zo belangrijke zaak dat die antwoorden ook gewoon de tijd krijgen.
De VOORZITTER: Dan zorgen we gewoon dat de vragen en de antwoorden bij het commissiesetje voor de eerstvolgende commissie beschikbaar zijn en dan kunt u er altijd over spreken en altijd nog een motie hier in de raad indienen als u zou willen. Akkoord?
Mevrouw OTTEN: De wethouder die erover gaat ontbreekt?
De VOORZITTER: Dat is niet zo erg, we hebben altijd een vervanger. Maar kunt u instemmen met dit voorstel?
Mevrouw OTTEN: Ik sluit me er wel bij aan dat de vragen zorgvuldig beantwoord moeten worden, dus ik houd de motie aan op dit moment.
De VOORZITTER: Oké, dank u. Dan komen we daar later op terug.

19. MOTIE NIET LANGER RADEN NAAR GOED ADVIES

Motie 19: Niet langer raden naar goed advies
“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, woensdag 1 juni 2011,
Overwegende dat:

- adviezen van de Wmo-raad in het verleden nog al eens in een laat stadium ter kennisname van de raad(scommissie) zijn gebracht;
- recent ook adviezen van de Wmo-raad blijken te zijn uitgebracht over bestuursakkoord, buuv en Hof 2.0, waarvan de raad tot op heden geen kennis heeft genomen;
- op korte termijn deze belangwekkende onderwerpen wel ter besluitvorming of ten minste beraadslaging voorliggen aan de raad;
- de Wmo-raad weliswaar in eerste aanleg een adviesorgaan is van het college, maar de raad eveneens baat heeft bij (vroeg)tijdige kennisname van de visie van deze adviesraad, t.b.v. haar besluitvorming;

- voorstaande overwegingen eveneens gelden voor de deskundigenadviezen van de SoZaWe-raad.

Besluit:

- vanaf heden eventuele gevraagde en ongevraagde adviezen van de Wmo-raad en de SoZaWe-raad aan het college gelijktijdig aan het college te willen ontvangen via de daartoe geëigende raadscommissie;
- het college conform deze wens op te dragen bedoelde adviezen direct na ontvangst aan betreffende raadscommissie door te zenden (dan wel de Wmo- en SoZaWe-raad te verzoeken/machtigen deze gelijktijdig aan de raadscie te doen toekomen).

En gaat over tot de orde van de dag.'
Ondertekend door: GroenLinks, CDA, D66 en Actiepartij.

De VOORZITTER: Wilt u het toelichten, mijnheer Vrugt?
De heer VRUGT: Eerlijk gezegd, voorzitter, denk ik dat de motie voor zich spreekt. Ik heb in de commissie ook al even aangegeven dat de Wmo-raad er ook zelf behoefte aan zou hebben dat adviezen die hij uitbrengt – en wat ons betreft geldt dat dan ook voor de SoZaWe-raad – dat die niet alleen naar het college gaan, maar ook gelijktijdig rechtstreeks naar de commissie, zeker in deze tijd dat heel veel onderwerpen rond Wmo enzovoorts aan de orde zijn en we op korte termijn daarover moeten beslissen. Het lijkt me een goede zaak wanneer we als raad ook gelijktijdig met het college kennis kunnen nemen van de adviezen van zowel de Wmo-raad als de SoZaWe-raad.
Wethouder VAN DER HOEK: Ik heb hier eigenlijk drie opmerkingen bij, maar liefst. Ten eerste valt het me op, moet me van het hart, dat er wel een erg zwaar middel wordt ingezet om een procesafspraak te regelen. Ik zou denken dat als we in de commissie Samenleving bij de rondvraag het hier met elkaar over hadden gehad, we dan vast nader tot elkaar waren gekomen.
De heer VRUGT: Even een interruptie; dit is aan de orde geweest afgelopen donderdag in de commissie, alleen is dat in het luchtledige blijven hangen. Bovendien heb ik er bij het aanmelden van deze motie al bij gezegd: “Als het college bij voorbaat zegt ‘we nemen het over’, dan hoeft zij niet eens in stemming te worden gebracht.” Ik begrijp dat u problemen heeft met het middel, maar aangezien er donderdag geen uitsluitsel over kwam, ook niet van de u vervangende wethouder, moest het maar even zo, denk ik.
Wethouder VAN DER HOEK: De tweede kanttekening die ik erbij heb, is dat u nu gewend bent een advies van de Wmo-raad of de SoZaWe-raad tegelijkertijd te krijgen met een reactie van het college. Ik wil er alleen maar op wijzen dat de consequentie van deze lijn volgen, is dat u dan wel een advies heeft van bijvoorbeeld de Wmo-raad, maar nog enige tijd zult moeten wachten op het advies en dat we dat wel met elkaar goed duidelijk hebben. En het derde is, de Wmo-raad en de SoZaWe-raad zijn natuurlijk op zich eigenstandige gremia, dus op zich is het ook aan hen om te bepalen aan wie zij een kopie sturen. Dus ik zou willen voorstellen om in de geest van de motie aan beide partijen voor te stellen of ze niet in het vervolg vanuit zichzelf die kopie aan u toe kunnen sturen om te kijken of dat een werkbare situatie is. Want ik wil eigenlijk niet treden in hun eigen afweging aan wie zij een advies sturen.
De heer VRUGT: Ook daar even een korte reactie op, want ik kan deze opmerking heel goed begrijpen. Het lastige vanuit de Wmo-raad is dat men als adviesorgaan van het college u als college niet wilde passeren daarin. Wel regelmatig meemakend dat de raad niet eens op de hoogte bleek te zijn van adviezen, gevraagd of ongevraagd; zijn er in het verleden ook iets te vaak adviezen niet of erg laat naar de raad gegaan vanuit het college.
De VOORZITTER: Mijnheer Vrugt, moeten we dit echt doen?
De heer VRUGT: Nou, dit is geen nieuw detail, maar het gaat er om; het is natuurlijk een goed voorstel van uw kant. En daar laat ik het bij.

De VOORZITTER: Goed. Zullen we dan gewoon dat doen, Jack? Even kijken, wat is nou concreet het antwoord vanuit het college, dat we dit toe gaan sturen?
Wethouder VAN DER HOEK: Nee, het antwoord heb ik net gegeven, volgens mij; dat ik in de geest van de motie voorstel om aan de Wmo-raad en de SoZaWe-raad te vragen om als zij ons in het vervolg een advies sturen, ook een kopie te sturen aan de raad.
(toezegging)
De VOORZITTER: Kan dat leiden tot intrekken van de motie, mijnheer Vrugt?
De heer VRUGT: Uiteraard is het de wens van de raden zelf, dus ik vind het een prima toezegging; intrekking van de motie dus.

18. MOTIE LAAT HET PONTJE VAREN

Motie 18: Laat het pontje varen
"De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op woensdag 1 juni 2011,
Constaterend:

- dat het college het definitieve besluit over het pontje tussen Schalkwijk en Zuiderhout nog niet heeft genomen; de aanbesteding van het pontje daardoor nog niet heeft kunnen plaatsvinden;
- dit ondanks het feit dat de commissie Beheer het collegevoorstel d.d. 13 oktober 2009 m.b.t. het in de vaart brengen van het pontje, tijdens haar vergadering op 27 april 2011 met een meerderheid steunde, met onder meer de volgende toevoegingen:
    - een jaarlijkse evaluatie
    - geen gemotoriseerd verkeer
    - Spaarnelanden NV de bemensing verzorgt
    - 25.000 euro beschikbaar te stellen voor werkervaringsplaatsen.

Overwegende:

- dat de meerderheid van de commissie Beheer zich heeft uitgesproken over het feit dat het pontje een belangrijke en aantrekkelijke schakel vormt in de langzaamverkeerroute tussen Schalkwijk en het oostelijk deel van Haarlem;
- de provincie prioriteit 1 aan dit project heeft toegekend en er subsidie voor heeft vrijgemaakt;
- het ruimte creëert voor werkervaringsplaatsen;
- het pontje past bij de het imago van Haarlem als Spaarnestad;
- het pontje past in het beleid van Haarlem klimaatneutraal.

Verzoekt:

- het college zo snel mogelijk zijn besluit van 13 oktober 2009 m.b.t. het pontje en de aanvullingen daarop van de commissie Beheer d.d. 27 april 2011 in het eerstvolgende collegeoverleg vast te stellen en tot aanbesteding en uitvoering over te gaan."

Ondertekend door: PvdA, SP, CDA, GroenLinks en OPH.

De VOORZITTER: Dan een heikele kwestie, om kwart voor elf: 'Laat het pontje varen'.
De heer SCHAART: Over het pontje hoorde ik een mooi liedje, dat was dan 'Heen en weer, heen en weer', en dat is iets wat in de commissie eigenlijk al een aantal keren gebeurd is. Als er ergens veel over gesproken is – en ik draai nu pas een jaartje mee, maar echt, over het pontje is wel heel veel gesproken. Ik vond het dan ook prettig dat op 28 april de wethouder bij ons sondeerde of wij dat een goed plan vonden dat het nu door kon gaan. En een meerderheid gaf aan dat het kon gaan varen. Dus, wat schetst mijn verbazing, we zijn inmiddels een maand verder, en het college heeft er nog steeds geen besluit over genomen. En dat verrast ons. Vandaar deze motie, eigenlijk alleen maar: 'College, neem een besluit, want u heeft dat advies gekregen in onze commissie.'

De VOORZITTER: Nog anderen die er iets over willen zeggen voordat de wethouder erop ingaat?
Mevrouw HOFFMANS: Voorzitter, gaan we deze motie nu ineens anders behandelen dan de andere moties?
De VOORZITTER: Indieners kunnen hier niks over zeggen, maar er kan wel even op gereageerd worden, en dan de wethouder en dan stemming.
Mevrouw HOFFMANS: Oké.
De VOORZIITER: Ik moet u eerlijk bekennen dat ik mijn scherpte een beetje kwijt ben, dus het is goed dat mevrouw Hoffmans me bij de les houdt. Dat heb je met die lange dagen. Dus de wethouder gaat u nu eerst vertellen hoe het verder gaat met het pontje.
Wethouder VAN DOORN: Voorzitter, ik ben blij dat het zou moeten gaan varen op het Spaarne en niet op de Noordzee, want dan zou de afloop aanzienlijk anders kunnen zijn. Het proces rondom het pontje loopt al heel lang, ook al in de vorige collegeperiode, en het blijft tot op de dag van vandaag de gemoederen bezighouden. Er is overigens altijd wel een meerderheid voor dit voorstel in de gemeenteraad geweest. En daarmee is ook altijd gestaag doorgewerkt met de voorbereidingen om te komen tot het voorstel. Zoals u weet is de inspraakprocedure in deze collegeperiode helemaal opnieuw gedaan teneinde te voorkomen dat op dat punt verwijten gedaan zouden kunnen worden. En er is ook een nadere onderbouwing gegeven van de financiële situatie waar de commissie Beheer over is geïnformeerd. En natuurlijk – daar zijn we ons allemaal van bewust – zitten er ook risico's aan vast. Een van de voorstellen, u bent ervan op de hoogte, is om bijvoorbeeld terug te vallen op reclame-inkomsten. Mocht het zo zijn dat je daar niet met de reclamemaker uitkomt, dan heb je op dat punt altijd wel een risico. Dat is ook de reden dat het college heeft vastgesteld dat het verstandig is om bij de nota die op dit moment in voorbereiding is, een risicoparagraaf te voegen. En die risicoparagraaf zou die financiële situatie nog eens nader in beeld moeten brengen. Dat is ook de reden dat het college voorstelt om op 23 juni, dat is de volgende raadsvergadering, dit voorstel te gaan bespreken met u, waarbij dan ook die risicoparagraaf is opgenomen waarbij op dat ogenblik een keuze gemaakt wordt door uw raad als het gaat om het wel of niet laten varen van dit pontje.
De heer VAN DE MANAKKER: Voorzitter, even een interruptie, we hadden in de commissievergadering toch duidelijk gesteld dat het budget dat er beschikbaar was, toereikend was. Wat ons als SP over de drempel heeft getrokken, is uw bevestiging daarvan, en nu blijkt het ineens op losse schroeven te staan.
Wethouder VAN DOORN: Nee, alle informatie zoals tot op heden aan u is verstrekt, is correct. Het college hecht eraan om u compleet en volledig te informeren over de mogelijke risico's van deze aangelegenheid en heeft daarom gemeend te moeten komen tot een nota die tijdens de volgende raadsvergadering behandeld kan worden, waarbij de mogelijke financiële risico's in kaart worden gebracht.
Mevrouw PIPPEL: Bij die financiële onderbouwing, zit daar ook de financiële onderbouwing van Spaarnelanden in al zijn facetten bij?
Wethouder VAN DOORN: Zoals u weet, spreken we vanuit dit college over de risico's die ons gemeentebestuur bij dit soort activiteiten loopt en gaan we niet in op interne aangelegenheden van een verbonden partij. Dat is een andere aangelegenheid. Als u op dat punt nadere informatie wenst, dan zal het een andere route zijn dan in de collegenota waar we nu met elkaar over praten.
De heer VAN HAGA: Voorzitter, een interruptie. Dit lijkt me toch een heel rare gang van zaken, want we zijn 100% aandeelhouder van Spaarnelanden en als zij hun zaken niet voor elkaar hebben dan zit er toch een gat in de hand.
Wethouder VAN DOORN: In alle gevallen behandelen wij de verbonden partijen van de gemeente Haarlem op dezelfde wijze, of we nou praten over SLO, of we praten over de VRK. In dit geval praten we over Spaarnelanden, we praten hier over formeel een externe partij, waarbij er in dit geval sprake is van 100% eigendom; dat betekent dat er ook

rekening gehouden moet worden met de gevolgen voor eventuele afspraken die met Spaarnelanden worden gemaakt, maar die behoren niet te passen binnen de raadsnota die u nu wordt aangeboden. Maar er moet wel nadrukkelijk worden ingegaan op de mogelijke risico's.
De heer KRUISMAN: Ik vind het toch wel een wonderlijke gang van zaken. Het college neemt een besluit om het pontje te laten varen, legt het voor aan de commissie Beheer, er is een politieke meerderheid voor, en nu zegt u eigenlijk: 'We gaan er als college nog eens even naar kijken met een risicoanalyse.' Waarom krijg ik dat als volksvertegenwoordiger niet veel eerder te horen?
Wethouder VAN DOORN: Omdat wij gisteren over dit onderwerp als college nogmaals hebben gesproken. U weet, daar mag u van meegenieten, dat wij daar elke vergadering met elkaar over praten; een onderwerp dat ons heerlijk bezighoudt, en een van de onderwerpen die we daarbij hebben beoordeeld, is de vraag: is het nou wel verstandig dit onderwerp, namelijk de financiële risico's die aan dit voorstel vastzitten, nog eens in kaart te brengen voor de gemeenteraad teneinde de keuze die gemaakt wordt door de gemeenteraad te voorzien van complete informatie? En daar hoort een risicoparagraaf bij. Dat is de stelling van het college.
De heer VAN HAGA: Begrijp ik het nou goed, dat ongeacht de uitkomst van de stemming over deze motie, er uiteindelijk nog een keer een raadsbesluit over genomen moet worden?
Wethouder VAN DOORN: Zoals u weet is er een nota voor de raad. Door het college in voorbereiding, en die zal op 23 juni aan de orde gaan komen; dat is het voorstel.
De VOORZITTER: En dat leidt natuurlijk tot de vraag of de PvdA en de andere indieners wellicht bereid zijn dit af te wachten en dan aan de hand van het aangepaste stuk waarbij de risico's in kaart zijn gebracht op 23 juni het besluit te nemen.
Mevrouw LANGENACKER: Mijnheer de voorzitter, wij willen even schorsen, even nader overleg.
De VOORZITTER: Akkoord, drie minuten.

Schorsing

De VOORZITTER: Dames en heren, de vergadering is heropend; het woord is aan de PvdA-fractie.
De heer SCHAART: Na rijp beraad willen wij de motie toch indienen. Wij denken dat er voldoende onderbouwing is om het door te laten gaan. Dus wij willen de motie in stemming brengen.
Wethouder VAN DOORN: Gegeven deze reactie, en ik veronderstel dat u spreekt namens alle indieners, mag ik ervan uitgaan dat de motie wordt aangenomen door de gemeenteraad. Dat betekent dat zij ook uitgevoerd zal gaan worden, en dat betekent dat ik niet anders kan dan bij een van de volgende vergaderingen van de commissie Beheer u te informeren over de financiële risico's.
De VOORZITTER: Dan gaan we nu stemmen, dan kunt u nog stemverklaringen afleggen.
Mevrouw PIPPEL: Ik begrijp dat we over een poosje gaan horen over de consequenties van de keuze die we vandaag gaan maken, als deze motie in stemming wordt gebracht. Ik ga er toch maar wat over zeggen. Het coalitieakkoord schrijft dat we investeringen toetsen aan noodzakelijke, onvermijdbare en 100% rendabele investeringen. De vraag is of bij de pont hiervan sprake is. Drie punten over die pont. Wat ons betreft is het nog steeds onderdeel van de scenariodiscussie beheer en onderhoud. Deze discussie loopt nog, dus wat ons betreft ook de pont nog. Een tweede punt; de re-integratiebudgetten. Er wordt 25.000 euro uit de re-integratiebudgetten gebruikt, deze zijn erg beperkt; worden nog schaarser vanaf volgend jaar. Wij vragen ons echt af of het inzetten van deze budgetten voor de pont nou echt het beste idee is om onze bijstandsklanten aan het werk te helpen.

En tot slot, en zeker niet onbelangrijk, zijn wij erg sceptisch over de financiële haalbaarheid en of we nu alles in kaart hebben en vooral bij Spaarnelanden zoals ik net bij interruptie al aangaf. Op dit moment vinden we het nog een financieel onvoldragen en niet voldoende uitgewerkt voorstel. Wij zullen dan de motie ook niet steunen.
De VOORZITTER: Voor de goede orde, een stemverklaring alleen door degenen die niet ingediend hebben.
De heer SCHRAMA: Haarlem Plus heeft ook deze motie niet mede ingediend. Reden was dat wij in de commissie duidelijk hebben aangegeven de financiële onderbouwing die er toen gegeven was niet goed te vinden, en te denken dat er toch weer kosten bij zouden gaan komen. Gezien de eerste reactie van de wethouder ben ik bang dat het ook die kant op zal gaan, dus wij zullen die motie dan ook niet steunen, en ik ben benieuwd naar de risicoparagraaf die komen gaat. Ik vind het een merkwaardige gang van zaken.
De heer VAN HAGA: Ik hecht eraan om eerst te melden dat ik in Haarlem-Zuid woon. Weliswaar op enige honderden meters afstand van waar de pont komt, maar ik heb besloten te verhuizen om iedere schijn van belangenverstrengeling te vermijden, dus ik neem aan dat ik gewoon vrij kan spreken hierover. Allereerst complimenten aan collega Kruisman van GroenLinks die het VVD-standpunt op een voortreffelijke wijze op de site van GroenLinks heeft verwoord. Voor de liefhebber een absolute aanrader, want daar staat precies in wat we vinden, namelijk: deze pont is echt het symbool van verkeerde keuzes en daarnaast rammelt de financiële onderbouwing aan alle kanten. We zijn zo vrij geweest om naar Spaarnelanden toe te gaan en er is geen groensubsidie aangevraagd. Er staat wel dat het gebeurt, maar ze weten nog niet eens op welk subsidiebureau dat wordt geregeld. En de sponsoring, of de reclame-uitingen, of Eneco, of Nuon, we weten het nog niet. En er was een beetje licht aan het einde van de tunnel toen we de wethouder zojuist hoorden verklaren dat hij met een risicoparagraaf ging komen en alles gaat aanhouden tot die tijd. Dus het verbaast me nu – en ik heb misschien niet voldoende politiek ervaring om te zien wat er nu gebeurt – maar het lijkt mij dat als deze motie wordt aangenomen, de wethouder eigenlijk verplicht is om deze motie weer naast zich neer te leggen, omdat er geen financiële onderbouwing voor is; die hij juist heeft beloofd eerst te willen afwachten voordat hij met een besluit kan komen. Dus wat ons betreft is dit een groot luchtkasteel dat al lang had moeten worden afgeblazen. Ik ben het helemaal met mevrouw Pippel eens dat het in de scenario's voor achterstallig onderhoud zit. We moeten dit niet doen, en als we het doen, laten we dan in godsnaam wachten tot er een financiële onderbouwing is, die er, denk ik, niet gaat komen.
De VOORZITTER: Akkoord, dus u bent tegen.
Mevrouw OTTEN: Dit pontje heeft al tot merkwaardige taferelen geleid, wat mij heeft doen besluiten om op een merkwaardige manier te reageren en wel van beneden naar boven. Ik lees dat het pontje past in het beleid van 'Haarlem Klimaatneutraal'; volgens mij past het pontje absoluut niet in 'portemonneeneutraal' en dat is waar het om gaat op dit moment. "Het pontje past bij het imago van Haarlem"; ja, zo kan ik nog wel meer verzinnen wat past bij het imago van Haarlem. "Het creëert ruimte voor werkervaringsplaatsen": er zijn zoveel projecten op dit moment die roepen om werkervaringsplaatsen waar we op moeten bezuinigen, waarom nieuwe plekken creëren? Trots steunt deze motie niet, dat mag duidelijk zijn. En de schrik slaat mij om het hart: na woorden van 'leuk' over dat pontje meerdere malen te hebben gehoord, hoor ik net de PvdA zeggen: "Ik denk". Het gaat allemaal over non-argumenten wat mij betreft en ik pleit er dan ook echt voor om tegen het pontje te stemmen en er gewoon niet meer over te praten zelfs.
De heer VRUGT: De vorige sprekers hebben al heel veel zinnige dingen gezegd waar ik het stuk voor stuk mee eens ben, dus ik zal het kort houden. Ik vind het volslagen onnozel en onverantwoord van de indieners dat ze na de waarschuwing van de wethouder toch doorzetten, want straks komen de risico's boven tafel, echt belachelijk.
De VOORZITTER: Wie steunt deze motie?

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter, voordat we tot stemming overgaan, willen wij even schorsen. Dat mag toch; die vrijheid zullen we toch nog wel krijgen?
De VOORZITTER: Heel kort, als u wilt.

Schorsing

De VOORZITER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Er was schorsing gevraagd door de fractie van D66, dus ik geef het woord aan mevrouw Van Zetten.
Mevrouw VAN ZETTEN: Het heeft lang geduurd voordat wij de zaak een beetje bij elkaar hadden. Wij vinden dit ook belangrijk omdat wij allemaal vertrouwen in de overheid en in de democratie hoog in het vaandel hebben. Daar hoort natuurlijk ook bij dat er behoorlijk bestuur aan vast zit. Het lijkt mij nu dat het woord is aan het college om zijn reactie te geven op wat er het afgelopen uur is besproken.
De heer VISSER: Maar mag ik dan van mevrouw Van Zetten wel horen waarom zij geschorst heeft? We horen alleen maar 'om de boel bij elkaar te krijgen', maar een paar zinnetjes inhoudelijke informatie waar het breekpunt lag?
Mevrouw VAN ZETTEN: Nou, breekpunt, ik zal even het CDA, de heer Snoek aanhalen, die zegt: "Op basis van de jaarrekening, wat gaat het college doen om het gat te dichten?" En dat soort zaken nemen wij als D66 bijzonder serieus. En wij verwachten natuurlijk van onze coalitiepartners een financiële onderbouwing bij een plan. Wij hebben onze mond vol van 'duurzaam' en het moet natuurlijk niet zo zijn dat we iets gaan doen en dat we over twee jaar denken: 'Dat pontje dat was misschien toch niet zo'n goed idee, de bemanning is er niet meer, en nu 'helaas'.' Dat is nou echt niet waarom wij in een coalitie zijn gaan zitten, en dat is precies waar het om draaide, mijnheer Visser.
De VOORZITTER: Er zijn wat zorgen gedeeld en het woord is nu aan het college, bij monde van wethouder Van Doorn.
Wethouder VAN DOORN: Ik hoop dat het pontje straks sneller gaat varen dan de schorsing die we zojuist met elkaar hebben gehad, want de kades van het Spaarne liggen niet zo ver uit elkaar. De motie zoals die zojuist is gepresenteerd door de PvdA en andere indieners zal door het college worden uitgevoerd – u zit allemaal zo spannend naar mij te kijken – en in de tweede plaats zal ervoor worden gezorgd dat wij de opschorting ervan zullen vormgeven voor een periode van twee weken, als het gaat om de uitvoering, omdat wij ons eerst willen wijden aan het samenstellen van een financieel overzicht en dat financiële overzicht zal vervolgens aan het college worden voorgelegd en vervolgens aan de commissie Beheer. Dat zal dan zijn, uit mijn hoofd gezegd, op 16 juni, zodat we op dat moment kunnen beoordelen of tijdens die open discussie die zal gaan plaatsvinden op dat moment, of de gegevens in voldoende mate voldoen aan datgene wat de raad wenst als het gaat om het laten varen of niet laten varen van het pontje. **(toezegging)**
De VOORZITTER: Ik zou me nu heel formalistisch op kunnen stellen door te zeggen dat er alleen nog stemverklaringen kunnen zijn, maar daar lijkt het onderwerp me niet helemaal geschikt voor, dus ik wou u een klein beetje meer ruimte geven dan dat alleen. Bent u daarmee akkoord? Mijn voorstel is wel om het kort te houden.
Mevrouw VAN ZETTEN: Daar wil ik wel heel even op reageren, want het is natuurlijk niet zo dat het een show is van cijfers. Er moet natuurlijk ook binnen het college – u bent verantwoordelijk voor het beleid – wel serieus worden gekeken of het wel een haalbare kaart is met het pontje. Want anders is die duurzaamheid gewoon een soort volksverlakkerij geworden.
De heer VRUGT: Met stijgende verbazing, voorzitter. We zijn al maanden bezig, er zijn inmiddels geloof ik al meer dan honderd schriftelijke vragen gesteld, vooral door collega Van Haga die tot in den treuren naar de financiën heeft gevraagd. Daar is ook antwoord op gekomen, allemaal fantastisch. Ik kan het gewoon niet meer volgen. De wethouder zegt: "We nemen de motie over, die gaan we uitvoeren, maar we schorten haar twee weken op en dan komen we met nog weer nieuwe financiële cijfers." Dit is niet te

verkopen, dit verhaal. Ik weet niet wat ik er meer over moet zeggen, maar ik vind het belachelijk.
De heer HILTEMANN: De stijgende verbazing wordt door mij gedeeld, al anderhalf uur. Het antwoord van de wethouder strookt voor mij helemaal niet met wat er verzocht wordt in de motie. Daar wordt gewoon gevraagd om uitvoering en niet om opschorting en vervolgens nog eens een keertje verder te kijken.
De heer SNOEK: Vier partijen die elkaar tevreden proberen te houden, dat kost tijd en dat kost geld, heb ik wel eens eerder gezegd. Dat het tijd kost, dat zien we nu, daar zal ik niet heel veel meer aan doen. Dat het geld kost, dat zien we aan de 15 miljoen overschrijdingen van dit jaar. Wat betreft het pontje hebben wij alle vertrouwen in deze wethouder. Hij heeft eerder ook toegezegd dat er een deugdelijke begroting ligt en daar hebben wij geen enkele twijfel over. Het is jammer om te merken dat die twijfel hier in deze zaal wel breed leeft en dat we daarom weer twee weken opschorten. Politieke armoede vanavond.
De heer VAN HAGA: Het blijft een beetje een bizar verhaal. Ik begreep ook de oplossing niet helemaal, maar ik hoop dat dit ertoe gaat leiden dat we eerst een financiële onderbouwing gaan krijgen voordat welk besluit dan ook maar genomen gaat worden. Het is een beetje in tegenspraak met alles, maar laat ik mijn hoop maar uitspreken.
Mevrouw LANGENACKER: Wij zijn blij met het antwoord van de wethouder dat hij de motie wil uitvoeren. Wij zijn inmiddels – dat waren wij al in de commissie – overtuigd geraakt van de financiële onderbouwing. Wij hebben die inmiddels al vaker met elkaar besproken; wij hebben er vertrouwen in dat het goed komt. Maar wij zullen ook gewoon in de commissie Beheer – als dat bij ons langskomt – de cijfers nog een keer bekijken.
De heer SCHRAMA: Dit is natuurlijk een complete soap. Wij zitten hier als oppositie gewoon anderhalf uur voor joker en als u nu eens kijkt wat er gebeurt, heel kort, is het gewoon eigenlijk bizar dat een motie nu wordt aangenomen, maar tegelijkertijd gezegd wordt: 'We gaan haar waarschijnlijk niet uitvoeren, want er zijn financiële consequenties die we niet overzien.' Wat is dit voor soap, wat is er hier voor idioterie? Of een motie is juist en er is geen enkel probleem: uitvoeren. Of een motie levert problemen op, maar zeg het dan en vier het niet uit. Maar dit kan gewoon niet , dit is gewoon bestuurlijke waanzin wat er gebeurt, en ik vind het onvoorstelbaar stom wat hier gebeurt..
Mevrouw HOFFMANS: Voorzitter, even voor de goede orde, ik wil wel even scherp neerzetten: er is niet gezegd dat er financiële consequenties zijn die niet zijn te overzien. Dat is niet gezegd. Wat de meerderheid in deze raad betreft, zijn de financiële consequenties helder en dan zijn er nog een aantal fracties die heel graag nog een andere onderbouwing willen, en die komen wij als coalitiepartijen – ik kom er rond voor uit – dan op deze manier tegemoet. Dat is de situatie.
De VOORZITTER: Ik wil proberen tot een afronding te komen.
De heer SCHRAMA: Dit was een reactie op mijn opmerkingen, neem ik aan? Dan mag ik daar toch op reageren? U zegt wel zo mooi dat het niet te overzien valt, maar als het wel te overzien is, kan dat gewoon gezegd worden in een paar woorden. Het feit dat het teruggenomen wordt en dat we een risicoparagraaf krijgen, spreekt toch boekdelen? Dan is er toch iets aan de hand wat niet klopt?
Mevrouw HOFFMANS: Nee, mijnheer Schrama, dat is uw conclusie.
De heer SCHRAMA: Deze soap is uw conclusie.
Mevrouw OTTEN: Ik vind het ook echt ongelofelijk wat hier gebeurt, zoveel tijd, zoveel woorden, zoveel energie. Waar ik me ernstig zorgen over maak – ik blijf hartstikke tegen dat pontje – is of we wel overzien hoe we over een jaar erbij staan. Want we zijn nu volgens mij ad-hocbeslissingen aan het nemen; nou ja, ad hoc, dat niet want het duurt te lang daarvoor. Maar ik ben als de dood dat we over een jaar of anderhalf jaar hier zitten en dat de financiële onderbouwing toch niet voldoende bleek te zijn.
De VOORZITTER: Ik vind dat we nu tot stemming over moeten gaan over de motie. Er is voldoende over gezegd, ook in de vorm van uitgebreide stemverklaringen dus ik vraag

nu degenen die de motie steunen om hun hand op te steken. Dat zijn drie leden van de SP, mevrouw De Leeuw, de fractie van het CDA, de fractie van GroenLinks en de fractie van de PvdA. Dat is twintig en daarmee is de motie aangenomen. En daarmee is deze vergadering ten einde.

Einde vergadering: 0.35 uur

Aldus vastgesteld in de vergadering van …… (in te vullen door de griffie)

Griffier Voorzitter